

ΜΕΡΟΣ II

Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς

Προοίμιο

Τα Κράτη Μέρη στην παρούσα Σύμβαση,

Ανησυχώντας για τη σοβαρότητα των προβλημάτων και απειλών που προκαλούνται από τη διαφθορά στη σταθερότητα και ασφάλεια των κοινωνιών, υπονομεύοντας τους θεσμούς και τις αξίες της δημοκρατίας, τις ηθικές αξίες και τη δικαιοσύνη και θέτοντας σε κίνδυνο τη βιώσιμη ανάπτυξη και το κράτος δικαίου,

Ανησυχώντας επίσης σχετικά με τη σύνδεση της διαφθοράς με άλλες μορφές εγκλήματος και συγκεκριμένα με το οργανωμένο έγκλημα και το οικονομικό έγκλημα, συμπεριλαμβανομένης της συγκάλυψης παράνομου χρήματος,

Ανησυχώντας επιπλέον σχετικά με περιπτώσεις διαφθοράς που αφορούν μεγάλες ποσότητες χρημάτων που μπορεί να αποτελούν σημαντικό μέρος των πόρων των Κρατών και που απειλούν την πολιτική σταθερότητα και τη βιώσιμη ανάπτυξη των εν λόγω Κρατών,

Πεπεισμένα ότι η διαφθορά δεν αποτελεί πλέον τοπικό ζήτημα αλλά διακρατικό φαινόμενο που επηρεάζει όλες τις κοινωνίες και τις οικονομίες, καθιστώντας τη διεθνή συνεργασία για την αποτροπή και τον έλεγχό της, αναγκαία,

Πεπεισμένα επίσης ότι απαιτείται συγκεκριμένη και πολύπλευρη προσέγγιση για την αποτροπή και αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της διαφθοράς,

Πεπεισμένα περαιτέρω ότι η διαθεσιμότητα τεχνικής βοήθειας δύναται να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη βελτίωση της ικανότητας των Κρατών να αποτρέψουν και να καταπολεμήσουν αποτελεσματικά τη διαφθορά, βελτίωση που συνίσταται μεταξύ άλλων στην ενδυνάμωση λειτουργιών και στη δημιουργία θεσμών,

Πεπεισμένα ότι ο παράνομος προσωπικός πλουτισμός δυνατό να είναι ιδιαίτερα καταστροφικός στους δημοκρατικούς θεσμούς, εθνικές οικονομίες και το κράτος δικαίου,

Αποφασισμένα να αποτρέψουν, να εντοπίσουν και να εμποδίσουν με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο τις διεθνείς μεταφορές παράνομα αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων και να ενισχύσουν τη διεθνή συνεργασία για την ανάκτηση των κεφαλαίων αυτών,

Αναγνωρίζοντας τις θεμελιώδεις αρχές ορθής διαδικασίας της ποινικής δικονομίας, καθώς και της πολιτικής και διοικητικής δικονομίας για τη ρύθμιση δικαιωμάτων ιδιοκτησίας,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η αποτροπή και η εξάλειψη της διαφθοράς αποτελεί ευθύνη όλων των Κρατών και ότι αυτά οφείλουν να συνεργαστούν μεταξύ τους, με την υποστήριξη και συμμετοχή ατόμων και ομάδων εκτός του δημόσιου τομέα, όπως η κοινωνία των πολιτών, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί και οι οργανισμοί κοινοτήτων, προκειμένου οι προσπάθειες τους σε αυτόν τον τομέα να καρποφορήσουν,

Λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις αρχές της χρηστής διαχείρισης των δημοσίων θεμάτων και της δημόσιας περιουσίας, καθώς και της αμεροληψίας, της ευθύνης και της ισότητας ενώπιον του Νόμου, όπως και την ανάγκη διαφύλαξης της ακεραιότητας και καλλιέργειας μιας νοοτροπίας απόρριψης της διαφθοράς,

Επιδοκιμάζοντας το έργο της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Πρόληψη του Εγκλήματος και την Ποινική Δικαιοσύνη και του Γραφείου των Ηνωμένων Εθνών κατά των Ναρκωτικών και του Εγκλήματος στην αποτροπή και καταπολέμηση της διαφθοράς,

Ανακαλώντας το έργο που επιτέλεσαν σε αυτόν τον τομέα άλλοι διεθνείς και περιφερειακοί οργανισμοί, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων της Αφρικανικής Ένωσης, του Συμβουλίου της Ευρώπης, του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας (επίσης γνωστό και ως Παγκόσμιος Οργανισμός Τελωνείων), της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Συνδέσμου Αραβικών Κρατών, του Οργανισμού για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη και του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών,

Μνημονεύοντας με εκτίμηση πολυμερείς πράξεις για την αποτροπή και καταπολέμηση της διαφθοράς, που περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη Διαμερικανική Συνθήκη κατά της Διαφθοράς που υιοθετήθηκε από τον Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών την 29^η Μαρτίου του 1996, τη Σύμβαση περί της Καταπολέμησης της Διαφθοράς στην οποία ενέχονται Υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των Κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 26^η Μαΐου του 1997, τη Σύμβαση για την Καταπολέμηση της Δωροδοκίας Ξένων Κρατικών Λειτουργών κατά τις Διεθνείς Επιχειρηματικές Συναλλαγές που υιοθετήθηκε από τον Οργανισμό για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη την 21^η Νοεμβρίου του 1997, τη Σύμβαση για την Ποινικοποίηση της Διαφθοράς που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης την 27^η Ιανουαρίου του 1999, τη Σύμβαση Αστικού Δικαίου για τη Διαφθορά που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης την 4^η Νοεμβρίου του 1999 και τη Συνθήκη της Αφρικανικής Ένωσης για την αποτροπή και καταπολέμηση της διαφθοράς που υιοθετήθηκε από τους Αρχηγούς Κρατών και Κυβερνήσεων της Αφρικανικής Ένωσης την 12^η Ιουλίου του 2003,

Χαιρετίζοντας τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος την 29^η Σεπτεμβρίου του 2003,

Έχουν συμφωνήσει ως ακολούθως:

Κεφάλαιο I - Γενικές Διατάξεις

Άρθρο 1

Διακήρυξη Σκοπών

Οι σκοποί της παρούσας Σύμβασης είναι:

- (α) Η προώθηση και ενίσχυση μέτρων για την αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη αποτροπή και καταπολέμηση της διαφθοράς·
- (β) Η προώθηση, η διευκόλυνση και η υποστήριξη της διεθνούς συνεργασίας και παροχής τεχνικής βοήθειας στην αποτροπή και καταπολέμηση της διαφθοράς, συμπεριλαμβανομένης της ανάκτησης κεφαλαίων·
- (γ) Η προαγωγή της ακεραιότητας, της λογοδοσίας και της χρηστής διαχείρισης δημοσίων θεμάτων και της δημόσιας περιουσίας.

Άρθρο 2

Χρήση όρων

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

- (α) «Κρατικός λειτουργός» σημαίνει: (i) οποιοδήποτε πρόσωπο που κατέχει νομοθετικό, εκτελεστικό, διοικητικό ή δικαστικό αξίωμα ενός Κράτους Μέρους, είτε είναι διορισμένο ή εκλεγμένο, είτε κατέχει το

αξίωμα αυτό μόνιμα ή επί θητεία, είτε με αμοιβή ή χωρίς και ανεξάρτητα αρχαιότητας· (ii) οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο το οποίο εκτελεί δημόσιο λειτούργημα, συμπεριλαμβανομένου δημόσιου οργανισμού και δημόσιας επιχείρησης, είτε παρέχει το ίδιο δημόσια υπηρεσία, όπως αυτή ορίζεται από το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους και όπως ισχύει στο σχετικό νομικό πλαίσιο του Κράτους Μέρους αυτού· (iii) οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ορίζεται ως «κρατικός λειτουργός» σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο κάθε Κράτους Μέρους. Παρόλα αυτά, για τους σκοπούς κάποιων συγκεκριμένων μέτρων που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο II της παρούσας Σύμβασης, «κρατικός λειτουργός» δύναται να σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο εκτελεί δημόσιο λειτούργημα ή παρέχει δημόσια υπηρεσία όπως αυτή ορίζεται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο ενός Κράτους Μέρους και όπως ισχύει στο σχετικό νομικό πλαίσιο του Κράτους Μέρους αυτού·

- (β) «Ξένος κρατικός λειτουργός» σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο που κατέχει νομοθετικό, εκτελεστικό, διοικητικό ή δικαστικό αξίωμα μιας ξένης χώρας, είτε είναι εκλεγμένο ή διορισμένο· και οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί δημόσιο λειτούργημα σε ξένη χώρα συμπεριλαμβανομένου δημόσιου οργανισμού ή δημόσιας επιχείρησης·
- (γ) «Αξιωματούχος δημόσιου διεθνούς οργανισμού» σημαίνει υπάλληλος διεθνούς οργανισμού ή οποιοδήποτε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τέτοιο οργανισμό να ενεργεί αντί αυτού·
- (δ) «Περιουσία» σημαίνει περιουσιακό στοιχείο κάθε είδους, είτε ενσώματο ή ασώματο, κινητό ή ακίνητο, υλικό ή άυλο, καθώς και νομικές πράξεις ή έγγραφα τα οποία πιστοποιούν τίτλο ή δικαίωμα επί του περιουσιακού στοιχείου·

- (ε) «Προϊόν εγκλήματος» σημαίνει κάθε περιουσία η οποία προέκυψε ή αποκτήθηκε, άμεσα ή έμμεσα με τη διάπραξη ποινικού αδικήματος·
- (στ) «Πάγωμα» ή «κατάσχεση» σημαίνει προσωρινή απαγόρευση μεταφοράς, μετατροπής, διάθεσης ή κίνησης περιουσίας ή η προσωρινή ανάληψη επιμέλειας ή ελέγχου περιουσίας βάσει διατάγματος που εκδίδεται από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή·
- (ζ) «Δήμευση», συμπεριλαμβανόμενης της απώλειας όπου έχει εφαρμογή, σημαίνει τη μόνιμη στέρηση περιουσίας κατόπιν διατάγματος δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής·
- (η) «Γενεσιουργό αδίκημα» σημαίνει οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα από το οποίο προήλθε προϊόν το οποίο δύναται να καταστεί αντικείμενο αδικήματος όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 23 της παρούσας Σύμβασης·
- (θ) «Ελεγχόμενη παράδοση» σημαίνει την τεχνική να επιτρέπεται σε παράνομα ή ύποπτα φορτία να εξέρχονται, να διέρχονται ή να εισέρχονται στο έδαφος ενός ή περισσότερων Κρατών με τη γνώση και κάτω από την επίβλεψη των αρμοδίων αρχών τους, με σκοπό τη διερεύνηση ενός αδικήματος και την ταυτοποίηση των προσώπων που ενέχονται στη διάπραξη του αδικήματος αυτού.

Άρθρο 3

Έκταση εφαρμογής

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται, σύμφωνα με τους όρους της, με σκοπό την αποτροπή, έρευνα και δίωξη της διαφθοράς, καθώς και το πάγωμα, την κατάσχεση, τη δήμευση και την επιστροφή προϊόντος αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Για σκοπούς εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, εκτός εάν διαφορετικά αναφέρεται σ' αυτή, δεν απαιτείται φθορά ή ζημία σε κρατική περιουσία, που προκύπτει από τα αδικήματα που καθορίζονται σε αυτή.

Άρθρο 4

Προστασία της κυριαρχίας

1. Τα Κράτη Μέρη διεκπεραιώνουν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση με τρόπο σύμφωνο με τις αρχές της ισότιμης εθνικής κυριαρχίας και της εδαφικής ακεραιότητας των Κρατών καθώς και της μη-παρέμβασης στα εσωτερικά θέματα άλλων Κρατών.

2. Καμία διάταξη στην παρούσα Σύμβαση δεν παρέχει το δικαίωμα σε Κράτος Μέρος να ασκεί δικαιοδοσία στο έδαφος άλλου Κράτους και να εκτελεί λειτουργίες οι οποίες ανήκουν αποκλειστικά στην αρμοδιότητα των αρχών του άλλου Κράτους σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του.

Κεφάλαιο II - Μέτρα αποτροπής

Άρθρο 5

Πολιτική και πρακτικές αποτροπής της διαφθοράς

1. Κάθε Κράτος Μέρος αναπτύσσει και εφαρμόζει ή διατηρεί, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, αποτελεσματική και συντονισμένη πολιτική κατά της διαφθοράς η οποία προάγει τη συμμετοχή της κοινωνίας και διέπεται από τις αρχές του κράτους δικαίου, της χρηστής διαχείρισης δημοσίων θεμάτων και δημόσιας περιουσίας, της ακεραιότητας, της διαφάνειας και της λογοδοσίας των υπευθύνων.

2. Κάθε Κράτος Μέρος καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να καθιερώσει και να προωθήσει αποτελεσματικές πρακτικές που αποσκοπούν στην αποτροπή της διαφθοράς.

3. Κάθε Κράτος Μέρος καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια να αξιολογεί περιοδικά συναφείς νομικές πράξεις και διοικητικά μέτρα προκειμένου να εξακριβώνει την επάρκεια τους για την αποτροπή και καταπολέμηση της διαφθοράς.

4. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους, καθώς και με τους σχετικούς διεθνείς και τοπικούς οργανισμούς για την προώθηση και επέκταση των μέτρων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές των νομικών τους συστημάτων. Αυτή η συνεργασία δύναται να περιλαμβάνει τη συμμετοχή σε διεθνή προγράμματα και σχέδια που αποσκοπούν στην αποτροπή της διαφθοράς.

Άρθρο 6

Όργανα κατά της διαφθοράς

1. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, την ύπαρξη οργάνου ή οργάνων, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο, για την αποτροπή της διαφθοράς με τέτοια μέσα όπως:

- (α) Εφαρμογή της πολιτικής που αναφέρεται στο άρθρο 5 της παρούσας Σύμβασης και όπου χρειάζεται, επίβλεψη και συντονισμός της εφαρμογής της πολιτικής αυτής·
- (β) Αύξηση και διάδοση της γνώσης σχετικά με την αποτροπή της διαφθοράς.

2. Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να παραχωρήσει στο όργανο ή όργανα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου την απαιτούμενη ανεξαρτησία, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, ώστε να διευκολύνει αυτό ή αυτά να επιτελέσουν το έργο τους αποτελεσματικά και απρόσκοπτα χωρίς εκφοβισμό. Οι απαραίτητοι υλικοί πόροι και εξειδικευμένο προσωπικό όπως επίσης η κατάρτιση που τέτοιο προσωπικό δυνατό να χρειάζεται ώστε να ασκεί τα καθήκοντα του, θα πρέπει να παρασχεθούν.

3. Κάθε Κράτος Μέρος γνωστοποιεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών το όνομα και διεύθυνση της αρχής ή των αρχών οι οποίες δυνατό να βοηθήσουν άλλα Κράτη Μέρη στην ανάπτυξη και εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων για την αποτροπή της διαφθοράς.

Άρθρο 7

Δημόσιος τομέας

1. Κάθε Κράτος Μέρος καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, να καθιερώσει, να διατηρήσει και να ενισχύσει συστήματα επιστράτευσης, πρόσληψης, διατήρησης, προαγωγής και συνταξιοδότησης δημοσίων υπαλλήλων και άλλων μη εκλεγμένων κρατικών λειτουργών, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο, τα οποία:

- (α) Βασίζονται στις αρχές της αποδοτικότητας, της διαφάνειας και σε αντικειμενικά κριτήρια όπως αξία, τιμιότητα και ικανότητα·
- (β) Περιλαμβάνουν κατάλληλες διαδικασίες επιλογής και κατάρτισης ατόμων για θέσεις του δημοσίου που θεωρούνται ιδιαίτερα ευάλωτες στην διαφθορά, καθώς και εκ περιτροπής μετάθεσης των ατόμων αυτών σε άλλες θέσεις, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο·
- (γ) Παρέχουν επαρκείς αμοιβές και δίκαιες μισθολογικές κλίμακες, λαμβάνοντας υπόψη το επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης του Κράτους Μέρους·
- (δ) Προάγουν την εκπαίδευση και προγράμματα κατάρτισης προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της χρηστής, έντιμης και επαρκούς τέλεσης των δημοσίων λειτουργημάτων και τους παρέχουν την εξειδίκευση και επαρκή κατάρτιση ώστε να ενισχυθεί η αντίληψη των κινδύνων της διαφθοράς που ελλοχεύουν

κατά την τέλεση των λειτουργημάτων τους. Τέτοια προγράμματα δύναται να αναφέρονται σε κώδικες δεοντολογίας ή πρότυπα συμπεριφοράς, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο.

2. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει επίσης το ενδεχόμενο υιοθέτησης κατάλληλων νομοθετικών και διοικητικών μέτρων, συνεπών με τους στόχους της παρούσας Σύμβασης και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, για τον καθορισμό κριτηρίων αναφορικά με υποψηφιότητα και εκλογή σε δημόσιο αξίωμα.

3. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης κατάλληλων νομοθετικών και διοικητικών μέτρων, συνεπών με τους στόχους της παρούσας Σύμβασης και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, για τη βελτίωση της διαφάνειας κατά τη χρηματοδότηση υποψηφιοτήτων για αιρετά δημόσια αξιώματα και τη χρηματοδότηση, όπου υπάρχει, πολιτικών κομμάτων.

4. Κάθε Κράτος Μέρος, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να καθιερώσει, να διατηρήσει και να ενισχύσει συστήματα που προάγουν τη διαφάνεια και αποτρέπουν τη σύγκρουση συμφερόντων.

Άρθρο 8

Κώδικες δεοντολογίας κρατικών λειτουργιών

1. Προκειμένου να καταπολεμηθεί η διαφθορά, κάθε Κράτος Μέρος, προάγει, μεταξύ άλλων, την ακεραιότητα, την εντιμότητα και την υπευθυνότητα μεταξύ των κρατικών λειτουργιών του, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος.

2. Συγκεκριμένα, κάθε Κράτος Μέρος καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια να εφαρμόσει, στο πλαίσιο του θεσμικού και νομικού του

συστήματος, κώδικες δεοντολογίας ή πρότυπα συμπεριφοράς για τη χρηστή, έντιμη και επαρκή τέλεση των δημόσιων λειτουργημάτων.

3. Για σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει υπόψη, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, τις σχετικές πρωτοβουλίες περιφερειακών, διαπεριφερειακών και πολυμερών οργανισμών, όπως το Διεθνές Κώδικα Δεοντολογίας Κρατικών Αξιωματούχων που περιλαμβάνεται στο παράρτημα του ψηφίσματος 51/59 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών της 12^{ης} Δεκεμβρίου του 1996.

4. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, το ενδεχόμενο καθιέρωσης μέτρων και διαδικασιών ώστε να ενθαρρύνει κρατικούς λειτουργούς να καταγγέλλουν στις αρμόδιες αρχές πράξεις διαφθοράς, οι οποίες περιπίπτουν στην αντίληψή τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

5. Κάθε Κράτος Μέρος καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, για την καθιέρωση μέτρων και διαδικασιών, ώστε να απαιτείται από τους κρατικούς λειτουργούς να δηλώνουν σε αρμόδιες αρχές μεταξύ άλλων, τις εξωτερικές τους δραστηριότητες, εργασία, επενδύσεις, περιουσιακά στοιχεία και σημαντικά δώρα ή επιδόματα από τα οποία δυνατό να προκύψει σύγκρουση συμφερόντων σε σχέση με τα καθήκοντά τους ως κρατικών λειτουργών.

6. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο λήψης, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, πειθαρχικών ή άλλων μέτρων κατά κρατικών λειτουργών που παραβιάζουν τους κώδικες ή τα πρότυπα που καθιερώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 9

Κρατικές προμήθειες και διαχείριση δημόσιων οικονομικών

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, τα απαραίτητα μέτρα για την καθιέρωση κατάλληλων συστημάτων κατακύρωσης προμηθειών, βασισμένων στη διαφάνεια, τον ανταγωνισμό και σε αντικειμενικά κριτήρια για τη λήψη αποφάσεων, τα οποία είναι αποτελεσματικά, μεταξύ άλλων, στην αποτροπή της διαφθοράς. Τέτοια συστήματα, τα οποία δύναται να λαμβάνουν υπόψη κατάλληλες οριακές τιμές στην εφαρμογή τους, πρέπει να προβλέπουν, μεταξύ άλλων:

- (α) Τη δημόσια γνωστοποίηση πληροφοριών σχετικά με τις διαδικασίες δημόσιων προμηθειών και συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με προσκλήσεις σε προσφορά καθώς και σχετικές ή συναφείς πληροφορίες αναφορικά με την κατακύρωση των συμβάσεων, δίνοντας έτσι σε πιθανούς ενδιαφερόμενους επαρκή χρόνο να ετοιμάσουν και να υποβάλουν τις προσφορές τους·
- (β) Τον εκ των προτέρων καθορισμό προϋποθέσεων συμμετοχής συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων επιλογής και κατακύρωσης, και των κανόνων προμηθειών και τη δημοσίευσή τους·
- (γ) Τη χρήση αντικειμενικών και προκαθορισμένων κριτηρίων για αποφάσεις κατακύρωσης δημόσιων προμηθειών προκειμένου να διευκολυνθεί η επακόλουθη επαλήθευση της ορθής εφαρμογής των κανόνων ή διαδικασιών·
- (δ) Έναν αποτελεσματικό μηχανισμό εσωτερικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένου ενός αποτελεσματικού συστήματος άσκησης έφεσης προκειμένου να εξασφαλιστεί η δυνατότητα

νομικής προσφυγής και θεραπειών στην περίπτωση που οι κανόνες ή διαδικασίες που προβλέπονται από την παρούσα παράγραφο δεν ακολουθούνται·

- (ε) Όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο, μέτρα για τη ρύθμιση θεμάτων σχετικών με το υπεύθυνο προσωπικό για τις προμήθειες, όπως δήλωση προτίμησης για συγκεκριμένες κρατικές προμήθειες, διαδικασίες επιλογής και προϋποθέσεις κατάρτισης.

2. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της διαφάνειας και λογοδοσίας στη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών. Τέτοια μέτρα, μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν:

- (α) Διαδικασίες για την ψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού·
- (β) Έγκαιρες εκθέσεις για τα έσοδα και τα έξοδα·
- (γ) Σύστημα προτύπων λογιστικού ελέγχου και συναφούς εποπτείας·
- (δ) Αποτελεσματικούς και αποδοτικούς μηχανισμούς διαχείρισης κινδύνου και εσωτερικού ελέγχου· και
- (ε) Όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο, διορθωτικές ενέργειες στην περίπτωση μη συμμόρφωσης στις απαιτήσεις της παρούσας παραγράφου.

3. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια πολιτικά και διοικητικά μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, ώστε να διαφυλάξει την ακεραιότητα των λογιστικών βιβλίων, αρχείων, οικονομικών δηλώσεων ή άλλων εγγράφων σχετικών με δημόσια έσοδα και έξοδα και να αποτρέψει την παραποίηση των εγγράφων αυτών.

Άρθρο 10

Δημόσιες Εκθέσεις

Λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη για την καταπολέμηση της διαφθοράς, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, τέτοια μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία για τη βελτίωση της διαφάνειας στη δημόσια διοίκηση, με αναφορά στην οργάνωση, λειτουργία και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο. Τέτοια μέτρα δύναται μεταξύ άλλων, να περιλαμβάνουν:

- (α) Την καθιέρωση διαδικασιών ή ρυθμίσεων που επιτρέπουν στο ευρύ κοινό να έχει πρόσβαση, όπου κρίνεται σκόπιμο, σε πληροφορίες αναφορικά με την οργάνωση, λειτουργία και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων της δημόσιας διοίκησης, και, με το δέοντα σεβασμό στην προστασία του ιδιωτικού βίου και των προσωπικών δεδομένων, σε περιπτώσεις αποφάσεων και νομικών πράξεων που αφορούν μέλη του κοινού·
- (β) Την απλοποίηση διοικητικών διαδικασιών, όπου κρίνεται σκόπιμο, προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση όλων στις αρμόδιες για τη λήψη αποφάσεων αρχές· και
- (γ) Τη δημοσίευση πληροφοριών, η οποία δυνατό να περιλαμβάνει περιοδικές εκθέσεις αναφορικά με τους κινδύνους της διαφθοράς στη δημόσια διοίκηση.

Άρθρο 11

Μέτρα σχετικά με τη δικαστική εξουσία και την κατηγορούσα αρχή

1. Έχοντας υπόψη την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας και το σημαντικό ρόλο της στην καταπολέμηση της διαφθοράς, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει μέτρα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος

και χωρίς επηρεασμό της ανεξαρτησίας της δικαστικής εξουσίας, για την ενίσχυση της ακεραιότητας και την εξάλειψη των ευκαιριών διαφθοράς μεταξύ των μελών της δικαστικής εξουσίας. Τέτοια μέτρα δύναται να περιλαμβάνουν κανόνες αναφορικά με τη δεοντολογία των μελών της δικαστικής εξουσίας.

2. Μέτρα για τους ίδιους σκοπούς με αυτά που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, δύναται να εισαχθούν και να εφαρμοστούν στα πλαίσια της κατηγορούσας αρχής σε εκείνα τα Κράτη Μέρη στα οποία δεν αποτελεί μέρος της δικαστικής εξουσίας, αλλά απολαμβάνει παρόμοιας ανεξαρτησίας με αυτήν.

Άρθρο 12

Ιδιωτικός τομέας

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει μέτρα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, για την αποτροπή της διαφθοράς στην οποία εμπλέκεται ο ιδιωτικός τομέας, για να βελτιώσει τα πρότυπα λογιστικού ελέγχου στον ιδιωτικό τομέα και να επιβάλει, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο, αποτελεσματικές, σύμμετρες και αποτρεπτικές αστικές, διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις για τη μη συμμόρφωση με τέτοια μέτρα.

2. Στα μέτρα για την επίτευξη αυτών των στόχων μπορεί, μεταξύ άλλων, να περιλαμβάνονται:

- (α) Η προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των διωκτικών αρχών και των σχετικών ιδιωτικών οργανισμών·
- (β) Η προώθηση της ανάπτυξης προτύπων και διαδικασιών σχεδιασμένων ώστε να διαφυλάσσεται η ακεραιότητα των σχετικών ιδιωτικών οργανισμών, συμπεριλαμβανόμενων κωδίκων δεοντολογίας για την ορθή, έντιμη και επαρκή διεκπεραίωση των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων και όλων των σχετικών επαγγελματιών, και για την αποτροπή σύγκρουσης συμφερόντων,

καθώς και για την προώθηση του ήθους στις εμπορικές σχέσεις μεταξύ επιχειρήσεων και στις συμβατικές σχέσεις επιχειρήσεων με το Κράτος·

- (γ) Η προώθηση της διαφάνειας στους ιδιωτικούς οργανισμούς, συμπεριλαμβανόμενων μέτρων, όπου κρίνεται σκόπιμο αναφορικά με την ταυτότητα των νομικών και φυσικών προσώπων που εμπλέκονται στη συγκρότηση και διεύθυνση ομίλων εταιρειών·
- (δ) Η αποτροπή της κατάχρησης των διαδικασιών που ρυθμίζουν ιδιωτικούς οργανισμούς, συμπεριλαμβανόμενων των διαδικασιών σχετικά με επιχορηγήσεις και άδειες που παραχωρούνται από δημόσιες υπηρεσίες για εμπορικές δραστηριότητες·
- (ε) Η αποτροπή σύγκρουσης συμφερόντων με την επιβολή περιορισμών, όπου κρίνεται σκόπιμο και για εύλογο χρονικό διάστημα, στις επαγγελματικές δραστηριότητες πρώην κρατικών λειτουργών ή στην πρόσληψη κρατικών λειτουργών στον ιδιωτικό τομέα μετά την παραίτηση ή συνταξιοδότησή τους, στις περιπτώσεις που τέτοιες δραστηριότητες ή απασχόληση σχετίζονται άμεσα με το λειτούργημα που τελούσαν ή επέβλεπαν κατά τη διάρκεια της θητείας τους·
- (στ) Η διασφάλιση ότι οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή και το μέγεθός τους, διαθέτουν επαρκείς εσωτερικούς μηχανισμούς ελέγχου για την αποτροπή και την επισήμανση πράξεων διαφθοράς και ότι οι τραπεζικοί λογαριασμοί και οι απαιτούμενες οικονομικές δηλώσεις τέτοιων ιδιωτικών επιχειρήσεων υπόκεινται σε επαρκείς διαδικασίες ελέγχου και πιστοποίησης.

3. Προκειμένου να αποτραπεί η διαφθορά, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία και κανονισμούς του για την τήρηση βιβλίων και αρχείων, αποκαλύψεις οικονομικών δηλώσεων και πρότυπα λογιστικού ελέγχου, ώστε να απαγορεύσει την εκτέλεση των ακόλουθων πράξεων που αποσκοπούν στη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση:

- (α) Τη δημιουργία λογαριασμών εκτός βιβλίων·
- (β) Τη διενέργεια συναλλαγών εκτός βιβλίων ή χωρίς επαρκή ταυτοποίησή τους·
- (γ) Την καταγραφή ανύπαρκτων εξόδων·
- (δ) Την εισαγωγή υποχρεώσεων χωρίς την επαρκή ταυτοποίηση του αντικειμένου τους·
- (ε) Τη χρήση ψευδών εγγράφων· και
- (στ) Την εκ προθέσεως καταστροφή εγγράφων νωρίτερα από ότι προβλέπεται από τον νόμο.

4. Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να απορρίψει τις απαλλαγές φόρου που προκύπτουν από έξοδα για δωροδοκίες, καθώς οι τελευταίες αποτελούν ένα από τα στοιχεία που συνιστούν τα αδικήματα τα οποία καθιερώνονται σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 της παρούσας Σύμβασης, και όπου κρίνεται σκόπιμο, από άλλα έξοδα που προκύπτουν από συνεχιζόμενη διαφθορά.

Άρθρο 13

Συμμετοχή της κοινωνίας

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, για την προώθηση της ενεργούς συμμετοχής ατόμων και ομάδων εκτός του δημόσιου τομέα, όπως της κοινωνίας των πολιτών, μη κυβερνητικών οργανισμών και οργανισμών κοινοτήτων, στην αποτροπή και καταπολέμηση της διαφθοράς, όπως και για την ενίσχυση της ενημέρωσης του κοινού σχετικά με την ύπαρξη, τα αίτια και τη σοβαρότητα της απειλής που αποτελεί η διαφθορά. Αυτή η συμμετοχή θα πρέπει να ενδυναμωθεί με τέτοια μέτρα όπως:

- (α) Τη βελτίωση της διαφάνειας στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και την προώθηση της συμμετοχής του κοινού σε αυτές·
- (β) Τη διασφάλιση της αποτελεσματικής πρόσβασης του κοινού σε πληροφορίες·
- (γ) Την ανάληψη δραστηριοτήτων πληροφόρησης του κοινού που συμβάλλουν στην μη ανοχή της διαφθοράς όπως επίσης δημοσίων προγραμμάτων κατάρτισης, στα οποία περιλαμβάνονται προγράμματα μαθημάτων σε σχολεία και πανεπιστήμια·
- (δ) Το σεβασμό, την προαγωγή και προστασία της ελευθερίας της αναζήτησης, λήψης, δημοσίευσης και διάδοσης πληροφοριών σχετικά με την διαφθορά. Αυτή η ελευθερία δυνατό να υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς, αλλά μόνο αυτούς που προβλέπονται από το Νόμο και είναι απαραίτητοι:
- (ε) Για το σεβασμό των δικαιωμάτων ή της υπόληψης άλλων·

(στ) Για την προστασία της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της δημόσιας υγείας ή των ηθών.

2. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίσει ότι τα σώματα κατά της διαφθοράς που αναφέρονται στην παρούσα Σύμβαση είναι γνωστά στο κοινό και παρέχει πρόσβαση σε τέτοια σώματα, όπου κρίνεται σκόπιμο, για την αναφορά σε αυτά, ακόμα και ανωνύμως, οποιωνδήποτε περιστατικών τα οποία δύναται να θεωρηθούν ότι στοιχειοθετούν αδίκημα σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 14

Μέτρα για την αποτροπή συγκάλυψης παράνομου χρήματος

1. Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει:
 - (α) Να καθιερώσει ένα πλήρες εσωτερικό καθεστώς ρύθμισης και ελέγχου, για τραπεζικά και μη τραπεζικά οικονομικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανόμενων φυσικών και νομικών προσώπων τα οποία παρέχουν, επίσημα ή ανεπίσημα, υπηρεσίες για την αποστολή χρημάτων ή αξιών και, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο, άλλα σώματα ιδιαίτερα πρόσφορα για συγκάλυψη παράνομου χρήματος προκειμένου να εντοπίσει και να προλάβει τη συγκάλυψη παράνομου χρήματος σε όλες τις μορφές, καθεστώς το οποίο οφείλει να δίνει έμφαση στις προϋποθέσεις της ταυτοποίησης του πελάτη και όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο του δικαιούχου, καθώς και στις προϋποθέσεις της τήρησης αρχείων και της αναφοράς ύποπτων συναλλαγών·
 - (β) Με την επιφύλαξη του άρθρου 46 της παρούσας Σύμβασης, να διασφαλίσει ότι οι διοικητικές, ρυθμιστικές, διωκτικές και άλλες αρχές που είναι αρμόδιες για την καταπολέμηση της συγκάλυψης

παράνομου χρήματος (συμπεριλαμβανόμενων των δικαστικών αρχών, όπου αυτό προβλέπεται από το εσωτερικό δίκαιο) έχουν τη δυνατότητα να συνεργάζονται και να ανταλλάσσουν πληροφορίες σε εθνικό και διεθνές επίπεδο σύμφωνα με τις προδιαγραφές που ορίζει το εσωτερικό δίκαιο του καθώς και να εξετάσει, για αυτό το σκοπό, το ενδεχόμενο δημιουργίας μιας υπηρεσίας πληροφοριών οικονομικού περιεχομένου, η οποία θα λειτουργήσει ως εθνικό κέντρο για τη συγκέντρωση, ανάλυση και διάδοση πληροφοριών σχετικών με πιθανές περιπτώσεις συγκάλυψης παράνομου χρήματος.

2. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο εφαρμογής εφικτών μέτρων για τον εντοπισμό και την παρακολούθηση της διακίνησης μετρητών και αξιογράφων διαμέσου των συνόρων τους, υπό εγγυήσεις για τη διασφάλιση της δέουσας χρήσης πληροφοριών και χωρίς να εμποδίζεται με κανένα τρόπο η διακίνηση νομίμων κεφαλαίων. Τέτοια μέτρα δυνατό να περιλαμβάνουν απαίτηση όπως άτομα και επιχειρήσεις δηλώνουν τη διασυνοριακή μεταφορά σημαντικών ποσών μετρητών και αξιογράφων.

3. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο εφαρμογής κατάλληλων και εφικτών μέτρων που απαιτούν από τα οικονομικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανόμενων αυτών που πραγματοποιούν αποστολές εμβασμάτων:

- (α) Να περιλαμβάνουν στις φόρμες ηλεκτρονικής μεταφοράς χρημάτων και συναφών μηνυμάτων ακριβείς και χρήσιμες πληροφορίες για τον αποστολέα·
- (β) Να διατηρούν αυτές τις πληροφορίες σε όλη την αλυσίδα των πληρωμών· και

- (γ) Να εφαρμόζουν αυστηρό έλεγχο στις μεταφορές χρημάτων, που δεν περιλαμβάνουν πλήρεις πληροφορίες για τον αποστολέα.

4. Για την καθιέρωση ενός εσωτερικού συστήματος ρύθμισης και ελέγχου σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου και χωρίς επηρεασμό οποιουδήποτε άλλου άρθρου της παρούσας Σύμβασης, τα Κράτη Μέρη καλούνται να χρησιμοποιήσουν ως κατεύθυνση τις σχετικές πρωτοβουλίες περιφερειακών, διαπεριφερειακών και πολυμερών οργανισμών κατά της συγκάλυψης παράνομου χρήματος.

5. Τα Κράτη Μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια, προκειμένου να αναπτύξουν και να προωθήσουν την παγκόσμια, περιφερειακή, τοπική και διμερή συνεργασία μεταξύ δικαστικών, διωκτικών και οικονομικών αρχών για την καταπολέμηση της συγκάλυψης παράνομου χρήματος.

Κεφάλαιο III - Ποινικοποίηση και επιβολή του νόμου

Άρθρο 15

Δωροδοκία εθνικών κρατικών λειτουργών

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα, όταν διαπράττονται με πρόθεση:

- (α) Την υπόσχεση, προσφορά ή παροχή σε δημόσιο λειτουργό, άμεσα ή έμμεσα, αθέμιτου οφέλους, για τον ίδιο ή την ίδια ή άλλο πρόσωπο ή φορέα, για πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων του/της·
- (β) Τη ζήτηση ή αποδοχή από κρατικό λειτουργό, άμεσα ή έμμεσα, αθέμιτου οφέλους, για τον ίδιο ή την ίδια ή άλλο πρόσωπο ή

φορέα, για πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων του/της.

Άρθρο 16

Δωροδοκία ξένων κρατικών λειτουργών και αξιωματούχων δημόσιων διεθνών οργανισμών

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα, όταν διαπράττονται με πρόθεση, την υπόσχεση, προσφορά ή παροχή σε ξένο κρατικό λειτουργό ή αξιωματούχο δημόσιου διεθνούς οργανισμού, άμεσα ή έμμεσα, αθέμιτου οφέλους, για τον ίδιο ή άλλο πρόσωπο ή φορέα, για πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων του, με σκοπό να αποκτήσει ή να διατηρήσει προνομιακή μεταχείριση ή άλλο αθέμιτο πλεονέκτημα στο πλαίσιο διεθνών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

2. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης τέτοιων νομοθετικών και άλλων μέτρων τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα, όταν διαπράττονται με πρόθεση, τη ζήτηση ή αποδοχή από ξένο κρατικό λειτουργό ή αξιωματούχο δημόσιου διεθνούς οργανισμού, άμεσα ή έμμεσα, αθέμιτου οφέλους, για τον ίδιο ή τη ίδια ή άλλο πρόσωπο ή φορέα, για πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων του.

Άρθρο 17

Κατάχρηση, υπεξαίρεση ή άλλη μορφή σφετερισμού περιουσίας από κρατικό λειτουργό

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα, όταν διαπράττονται με πρόθεση την κατάχρηση, υπεξαίρεση ή σφετερισμό άλλης

μορφής από κρατικό λειτουργό προς όφελος, του ιδίου ή της ίδιας ή προς όφελος άλλου προσώπου ή φορέα, κάθε είδους περιουσίας, δημοσίων ή ιδιωτικών κεφαλαίων ή τίτλων ή κάθε άλλου αντικειμένου αξίας του οποίου η φύλαξη ή διαχείριση ανατέθηκε στον κρατικό λειτουργό εξαιτίας της θέσης του/της.

Άρθρο 18

Άσκηση επιρροής

Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης τέτοιων νομοθετικών και άλλων μέτρων τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα όταν διαπράττονται με πρόθεση:

- (α) Την υπόσχεση, προσφορά ή παροχή σε κρατικό λειτουργό ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, άμεσα ή έμμεσα, αθέμιτου οφέλους προκειμένου να καταχραστεί ο λειτουργός ή το άλλο πρόσωπο την πραγματική ή υποτιθέμενη επιρροή του/της, με σκοπό να αποσπάσει από τη διοίκηση ή άλλη δημόσια αρχή του Κράτους Μέρους αθέμιτο όφελος για τον ηθικό αυτουργό της πράξης ή για οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο·
- (β) Τη ζήτηση ή αποδοχή από κρατικό λειτουργό ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, άμεσα ή έμμεσα, αθέμιτου οφέλους για τον ίδιο ή την ίδια ή άλλο πρόσωπο, προκειμένου να καταχραστεί ο λειτουργός ή το άλλο πρόσωπο την πραγματική ή υποτιθέμενη επιρροή του/της με σκοπό να αποσπάσει από την διοίκηση ή άλλη δημόσια αρχή του Κράτους Μέρους αθέμιτο όφελος.

Άρθρο 19

Κατάχρηση αρμοδιοτήτων

Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης τέτοιων νομοθετικών και άλλων μέτρων τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να

καθιερώσει ως ποινικό αδίκημα, όταν διαπράττεται με πρόθεση, την κατάχρηση αρμοδιοτήτων ή θέσης, δηλαδή, την πράξη ή παράλειψη, κατά παράβαση του νόμου, από κρατικό λειτουργό κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του/της, με σκοπό να αποκτήσει αθέμιτο όφελος για τον ίδιο ή την ίδια ή άλλο πρόσωπο ή φορέα.

Άρθρο 20

Αδικαιολόγητος πλουτισμός

Με την επιφύλαξη του συντάγματος και των θεμελιωδών αρχών του νομικού του συστήματος, κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης τέτοιων νομοθετικών και άλλων μέτρων τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να καθιερώσει ως ποινικό αδίκημα, όταν διαπράττεται με πρόθεση, τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, δηλαδή τη σημαντική αύξηση των περιουσιακών στοιχείων ενός κρατικού λειτουργού, την οποία δεν μπορεί εύλογα να δικαιολογήσει σε σχέση με το νόμιμο εισόδημα του/της.

Άρθρο 21

Δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα

Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης τέτοιων νομοθετικών και άλλων μέτρων τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα, όταν διαπράττονται με πρόθεση στα πλαίσια οικονομικών ή εμπορικών δραστηριοτήτων:

- (α) Την υπόσχεση, προσφορά ή παροχή, άμεσα ή έμμεσα, αθέμιτου οφέλους σε οποιοδήποτε πρόσωπο διευθύνει ή εργάζεται, με οποιαδήποτε ιδιότητα, σε ιδιωτικό οργανισμό, για τον ίδιο ή την ίδια ή άλλο πρόσωπο, για πράξη ή παράλειψη κατά παράβαση των καθηκόντων του/της·

- (β) Τη ζήτηση ή αποδοχή, άμεσα ή άμεσα, αθέμιτου οφέλους από οποιοδήποτε πρόσωπο διευθύνει ή εργάζεται, με οποιαδήποτε ιδιότητα, σε ιδιωτικό οργανισμό, για τον ίδιο ή την ίδια ή άλλο πρόσωπο, για πράξη ή παράλειψη κατά παράβαση των καθηκόντων του/της·

Άρθρο 22

Κατάχρηση περιουσίας στον ιδιωτικό τομέα

Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης τέτοιων νομοθετικών και άλλων μέτρων τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να καθιερώνεται ως αδίκημα, όταν διαπράττεται με πρόθεση μέσα στα πλαίσια οικονομικών ή εμπορικών δραστηριοτήτων, την κατάχρηση από οποιοδήποτε πρόσωπο διευθύνει ή εργάζεται, με οποιαδήποτε ιδιότητα, σε ιδιωτικό οργανισμό, οποιασδήποτε περιουσίας, ιδιωτικών κεφαλαίων ή αξιογράφων ή οποιοδήποτε άλλου αντικειμένου αξίας του οποίου η φύλαξη ή διαχείριση ανατέθηκε στο πρόσωπο αυτό εξαιτίας της θέσης του/της.

Άρθρο 23

Συγκάλυψη προϊόντος εγκλήματος

1. Κάθε Κράτος Μέρος, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα όταν διαπράττονται με πρόθεση:

- (α)(i) Τη μετατροπή ή μεταφορά περιουσίας, εν γνώσει ότι αυτή αποτελεί προϊόν εγκλήματος με σκοπό την απόκρυψη ή κάλυψη της παράνομης προέλευσης της περιουσίας ή παροχή συνδρομής σε οποιοδήποτε πρόσωπο που εμπλέκεται στη διάπραξη του γενεσιουργού αδικήματος, προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεών του/της·

(ii) Την απόκρυψη ή κάλυψη της πραγματικής φύσης, προέλευσης, τοποθεσίας, διάθεσης, κίνησης ή κυριότητας ή δικαιωμάτων επί της περιουσίας, εν γνώσει ότι η περιουσία αυτή αποτελεί προϊόν εγκλήματος·

(β) Τηρουμένων των θεμελιωδών εννοιών του νομικού του συστήματος:

(i) Την απόκτηση, κατοχή ή χρήση περιουσίας, εν γνώσει, ότι κατά το χρόνο της λήψης αυτή αποτελούσε προϊόν εγκλήματος·

(ii) Τη συμμετοχή, συνέργεια, και συνωμοσία για τη διάπραξη ή απόπειρα διάπραξης και τη συνδρομή, υπόθαλψη, διευκόλυνση, και παροχή συμβουλών για τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

2. Για σκοπούς εφαρμογής της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου:

(α) Κάθε Κράτος Μέρος επιδιώκει την εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου στο ευρύτερο δυνατό φάσμα γενεσιουργών αδικημάτων·

(β) Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να συμπεριλάβει στα γενεσιουργά αδικήματα, τουλάχιστον, ικανό αριθμό ποινικών αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·

(γ) Για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (β) πιο πάνω στα γενεσιουργά αδικήματα περιλαμβάνονται ποινικά αδικήματα που διαπράττονται τόσο εντός όσο και εκτός της δικαιοδοσίας του υπό

αναφορά Κράτους Μέρους. Παρόλα αυτά αδικήματα που διαπράττονται εκτός της δικαιοδοσίας ενός Κράτους Μέρους, συνιστούν γενεσιουργά αδικήματα μόνο όταν η σχετική συμπεριφορά αποτελεί ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους στο οποίο πραγματοποιήθηκε και θα αποτελούσε ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους που εφαρμόζει το παρόν άρθρο αν είχε πραγματοποιηθεί εκεί·

- (δ) Κάθε Κράτος Μέρος παρέχει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αντίγραφα των νόμων που προσδίδουν ισχύ στο παρόν άρθρο, καθώς και οποιωνδήποτε μεταγενέστερων τροποποιήσεων τέτοιων νόμων ή περιγραφή αυτών·
- (ε) Εάν απαιτείται από τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου ενός Κράτους Μέρους, μπορεί να προβλεφθεί ότι τα αδικήματα που καθορίζονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν αφορούν τα πρόσωπα που διέπραξαν το γενεσιουργό αδίκημα.

Άρθρο 24

Απόκρυψη

Χωρίς επηρεασμό των διατάξεων του άρθρου 23 της παρούσας Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης τέτοιων νομοθετικών και άλλων μέτρων, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία για να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα, όταν διαπράττονται με πρόθεση, μετά τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και χωρίς συμμετοχή σε αυτά, την απόκρυψη ή τη συνεχιζόμενη κατακράτηση περιουσίας όταν το άτομο που εμπλέκεται γνώριζε ότι η περιουσία προέκυψε από οποιοδήποτε από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 25

Παρακώλυση δικαιοσύνης

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα όταν διαπράττονται με πρόθεση:

- (α) Τη χρήση σωματικής βίας, απειλών ή εκφοβισμού ή την υπόσχεση, προσφορά ή παροχή αθέμιτου οφέλους για την παρακίνηση σε ψευδομαρτυρία ή την παρέμβαση σε κατάθεση μαρτυρίας ή την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων κατά την ποινική δίωξη αναφορικά με τη διάπραξη αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·
- (β) Τη χρήση σωματικής βίας, απειλών ή εκφοβισμού για την παρεμπόδιση της εκτέλεσης των καθηκόντων ενός αξιωματούχου των δικαστικών ή διωκτικών αρχών σχετικά με τη διάπραξη αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση. Τίποτε στην υποπαράγραφο αυτή δεν επηρεάζει το δικαίωμα των Κρατών Μερών να έχουν νομοθεσία που προστατεύει και άλλες κατηγορίες κρατικών λειτουργιών.

Άρθρο 26

Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, συνεπή ως προς τις νομικές αρχές του, ώστε να θεσπιστεί η ευθύνη νομικών προσώπων για συμμετοχή στα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Με την επιφύλαξη των νομικών αρχών του Κράτους Μέρους, η ευθύνη των νομικών προσώπων δυνατό να είναι ποινική, αστική ή διοικητική.

3. Τέτοια ευθύνη δεν επηρεάζει την ποινική ευθύνη των φυσικών προσώπων που έχουν διαπράξει τα αδικήματα.

4. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει, ιδιαίτερα, ότι τα νομικά πρόσωπα που θεωρούνται υπεύθυνα σύμφωνα με το παρόν άρθρο υπόκεινται σε αποτελεσματικές, σύμμετρες και αποτρεπτικές, ποινικές ή μη, κυρώσεις συμπεριλαμβανομένων και χρηματικών κυρώσεων.

Άρθρο 27

Συμμετοχή και Απόπειρα

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να καθιερώσει ως ποινικό αδίκημα, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του, τη συμμετοχή με οποιαδήποτε ιδιότητα όπως συνεργός, βοηθός ή ηθικός αυτουργός σε αδίκημα που ορίστηκε ως τέτοιο στην παρούσα Σύμβαση.

2. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να υιοθετήσει τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να καθιερώσει ως ποινικό αδίκημα, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του, οποιαδήποτε απόπειρα διάπραξης αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να υιοθετήσει τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να καθιερώσει ως ποινικό αδίκημα, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του, την προετοιμασία για τη διάπραξη ενός αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 28

Γνώση, πρόθεση και σκοπός ως στοιχεία αδικήματος

Η γνώση, η πρόθεση και ο σκοπός που απαιτούνται για να στοιχειοθετηθεί ένα από τα αδικήματα που καθιερώνονται με την παρούσα Σύμβαση δυνατό να συνάγονται από αντικειμενικές πραγματικές περιστάσεις.

Άρθρο 29

Παραγραφή

Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο, να νομοθετήσει μακρά περίοδο παραγραφής ώστε να έχει το περιθώριο να κινήσει τη δίωξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και να θεσπίσει μακρύτερη περίοδο παραγραφής ή να προβλέψει αναστολή παραγραφής, στην περίπτωση που ο φερόμενος ως δράστης έχει διαφύγει της δικαιοσύνης.

Άρθρο 30

Δίωξη, εκδίκαση και κυρώσεις

1. Κάθε Κράτος Μέρος καθιστά τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, υποκείμενη σε κυρώσεις ανάλογες με τη βαρύτητα του αδικήματος.

2. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να εδραιώσει και ή διατηρήσει, σύμφωνα με το νομικό του σύστημα και τις συνταγματικές του αρχές, την αναγκαία ισορροπία μεταξύ οποιωνδήποτε ασυλιών ή προνομίων δικαιοδοσίας που απολαμβάνουν οι κρατικοί λειτουργοί για την άσκηση των καθηκόντων τους και της πιθανότητας, όταν είναι αναγκαίο, της αποτελεσματικής έρευνας, δίωξης και εκδίκασης αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. Κάθε Κράτος Μέρος καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια, για να διασφαλίσει ότι στις τυχόν περιπτώσεις που προβλέπεται διακριτική εξουσία με βάση το εσωτερικό δίκαιο του, σχετικά με τη δίωξη προσώπων για αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, αυτή χρησιμοποιείται για τη μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητας των μέτρων επιβολής του νόμου σχετικά με τα αδικήματα αυτά και με τη δέουσα προσοχή στην ανάγκη αποτροπής της διάπραξης τέτοιων αδικημάτων.

4. Στις περιπτώσεις αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του και με το δέοντα σεβασμό στα δικαιώματα της υπεράσπισης, ώστε να επιδιώξει να εξασφαλίσει ότι κατά την επιβολή όρων αποφυλάκισης λόγω εκκρεμοδικίας ή έφεσης, λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη να εξασφαλιστεί η παρουσία του κατηγορουμένου σε επόμενες ποινικές διαδικασίες.

5. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει υπόψη τη βαρύτητα των σχετικών αδικημάτων, όταν εξετάζεται το ενδεχόμενο πρόωρης απόλυσης ή αναστολής της ποινής προσώπων που έχουν καταδικαστεί για τέτοια αδικήματα.

6. Κάθε Κράτος Μέρος, στο μέτρο που αυτό συνάδει με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, εξετάζει το ενδεχόμενο καθιέρωσης διαδικασιών με τις οποίες, κρατικός λειτουργός ο οποίος κατηγορείται για τη διάπραξη αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, όπου κρίνεται σκόπιμο, να απολύεται, να τίθεται σε διαθεσιμότητα ή να μετατίθεται από την αρμόδια αρχή, έχοντας υπόψη το σεβασμό στην αρχή του τεκμηρίου αθωότητας.

7. Όπου δικαιολογείται λόγω της βαρύτητας του αδικήματος, κάθε Κράτος Μέρος στο μέτρο που αυτό συνάδει με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, εξετάζει το ενδεχόμενο καθιέρωσης διαδικασιών για τον

αποκλεισμό, κατόπιν δικαστικού διατάγματος ή με άλλο τρόπο, για χρονικό διάστημα που καθορίζεται στο εσωτερικό δίκαιο του, ατόμων που έχουν καταδικαστεί για αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, από:

(α) Κατοχή δημόσιου αξιώματος· και

(β) Κατοχή θέσης σε επιχείρηση που ανήκει εν όλω ή εν μέρει στο Κράτος.

8. Η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζει την άσκηση πειθαρχικής δίωξης κατά δημοσίων υπαλλήλων από τις δημόσιες αρχές.

9. Καμία διάταξη που περιέχεται στην παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει την αρχή ότι ο προσδιορισμός των αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση καθώς και των εφαρμοστέων νομίμων υπερασπίσεων ή άλλων νομικών αρχών που διέπουν τη νομιμότητα της συμπεριφοράς, υπόκειται στο εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους και ότι τέτοια αδικήματα διώκονται και τιμωρούνται σύμφωνα με αυτήν.

10. Τα Κράτη Μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να προωθήσουν την κοινωνική επανένταξη των ατόμων τα οποία έχουν καταδικαστεί για αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 31

Πάγωμα, κατάσχεση και δήμευση

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει στο μέγιστο δυνατό βαθμό στα πλαίσια του εσωτερικού νομικού του συστήματος, τέτοια μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να επιτρέψει την δήμευση:

- (α) Προϊόντος εγκλήματος το οποίο προέκυψε από αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ή περιουσίας η αξία της οποίας αντιστοιχεί με το προϊόν αυτό·
- (β) Περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που χρησιμοποιήθηκαν ή επροορίζοντο να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να διευκολύνει την ταυτοποίηση, τον εντοπισμό, το πάγωμα ή την κατάσχεση οποιουδήποτε αντικειμένου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου με σκοπό την τελική δήμευσή του.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του, τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να ρυθμίσει τη διαχείριση από αρμόδιες αρχές παγωμένης, κατασχεθείσας ή δήμευμένης περιουσίας που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

4. Στην περίπτωση που τέτοιο προϊόν εγκλήματος έχει μετασχηματιστεί ή μετατραπεί εν όλω ή εν μέρει σε άλλη περιουσία, η περιουσία αυτή υπόκειται στα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο αντί του προϊόντος.

5. Στην περίπτωση που τέτοιο προϊόν εγκλήματος έχει αναμειχθεί με νόμιμα αποκτημένη περιουσία, τέτοια περιουσία υπόκειται, χωρίς επηρεασμό του δικαιώματος παγώματος ή κατάσχεσης, σε δήμευση μέρους της, ίσης αξίας με την εκτιμώμενη αξία του αναμειγμένου προϊόντος εγκλήματος.

6. Εισόδημα ή άλλο όφελος που προκύπτει από τέτοιο προϊόν εγκλήματος, από περιουσία που προκύπτει από την μετατροπή ή

μετασχηματισμό προϊόντος εγκλήματος ή από περιουσία με την οποία έχει αναμειχθεί τέτοιο προϊόν εγκλήματος, υπόκειται επίσης στα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο κατά τον ίδιο τρόπο και στον ίδιο βαθμό με το προϊόν εγκλήματος.

7. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου και του άρθρου 55 της παρούσας Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος εξουσιοδοτεί τα δικαστήριά του ή άλλες αρμόδιες αρχές να διατάξουν τη δημοσίευση ή κατάσχεση τραπεζικών, οικονομικών και εμπορικών αρχείων. Ένα Κράτος Μέρος δεν δύναται να αρνηθεί να δράσει σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου, επικαλούμενο το τραπεζικό απόρρητο.

8. Τα Κράτη Μέρη δύναται να εξετάζουν το ενδεχόμενο να υποχρεώσουν δράστη να αποδείξει τη νόμιμη προέλευση φερόμενου προϊόντος εγκλήματος ή άλλης περιουσίας που υπόκειται σε δήμευση, στο βαθμό που αυτό συνάδει με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού νομικού τους συστήματος και τη φύση των δικαστικών και άλλων διαδικασιών.

9. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ερμηνεύονται με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην επηρεάζουν τα δικαιώματα καλόπιστων τρίτων.

10. Καμία διάταξη που περιέχεται στο παρόν άρθρο δεν επηρεάζει την αρχή, ότι τα μέτρα στα οποία αναφέρεται θα προσδιοριστούν και θα εφαρμοστούν σύμφωνα και τηρουμένων των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου του Κράτους Μέρους.

Άρθρο 32

Προστασία μαρτύρων, εμπειρογνωμόνων και θυμάτων

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με το εσωτερικό νομικό του σύστημα και στο μέτρο των δυνατοτήτων του, ώστε να

παράσχει επαρκή προστασία από πιθανή αντεκδίκηση ή εκφοβισμό στους μάρτυρες και εμπειρογνώμονες που καταθέτουν σχετικά με αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο στους συγγενείς και άλλους οικείους τους.

2. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δύναται να περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων και χωρίς επηρεασμό των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, συμπεριλαμβανόμενου του δικαιώματος στην ορθή απονομή δικαιοσύνης:

- (α) Την καθιέρωση διαδικασιών για την προστασία της σωματικής ακεραιότητας τέτοιων προσώπων, όπως, στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό και αναγκαίο, την επανεγκατάστασή τους και επιτρέποντας, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο, τη μη αποκάλυψη ή περιορισμούς στην αποκάλυψη πληροφοριών σχετικά με την ταυτότητα και τον τόπο διαμονής των προσώπων αυτών·
- (β) Την πρόβλεψη αποδεικτικών κανόνων ώστε να επιτρέπεται στους μάρτυρες και εμπειρογνώμονες να καταθέτουν με τρόπο που διασφαλίζει την ασφάλεια τέτοιων προσώπων, όπως δυνατότητα κατάθεσης μέσω της χρήσης των μέσων τεχνολογίας όπως το βίντεο ή άλλων κατάλληλων μέσων.

3. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο σύναψης συμφωνιών ή άλλων διακανονισμών με άλλα Κράτη, για την επανεγκατάσταση ατόμων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επίσης και για τα θύματα εφόσον είναι μάρτυρες.

5. Κάθε Κράτος Μέρος, τηρουμένου του εσωτερικού δικαίου του, επιτρέπει όπως παρουσιάζονται και εξετάζονται σε κατάλληλα στάδια της

ποινικής διαδικασίας κατά των υπαιτίων, οι θέσεις και τα συμφέροντα των θυμάτων, με τρόπο που δεν επηρεάζει τα δικαιώματα της υπεράσπισης.

Άρθρο 33

Προστασία καταγγελλόντων

Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο ενσωμάτωσης στο εσωτερικό νομικό του σύστημα των αναγκαίων μέτρων, ώστε να προστατεύσει από αδικαιολόγητη μεταχείριση πρόσωπα που εύλογα και καλόπιστα καταγγέλλουν στις αρμόδιες αρχές, οποιαδήποτε στοιχεία σχετικά με αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 34

Συνέπειες πράξεων διαφθοράς

Με το δέοντα σεβασμό στα δικαιώματα τρίτων που αποκτήθηκαν καλόπιστα, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει μέτρα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, ώστε να ρυθμίσει το ζήτημα των συνεπειών της διαφθοράς. Σε αυτό το πλαίσιο, τα Κράτη Μέρη δύναται να θεωρήσουν τη διαφθορά ως συνεκτιμώμενο στοιχείο σε νομικές διαδικασίες για την ακύρωση ή υπαναχώρηση από σύμβαση, την ανάκληση εκχώρησης, ή άλλης συναφούς πράξης ή για τη λήψη οποιωνδήποτε άλλων μέτρων θεραπείας.

Άρθρο 35

Αποζημίωση

Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία σύμφωνα με τις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, ώστε να διασφαλίσει ότι φορείς και πρόσωπα που ζημιώθηκαν από πράξεις διαφθοράς έχουν το δικαίωμα να κινήσουν νομικές διαδικασίες κατά των υπεύθυνων για τη ζημία που υπέστησαν προκειμένου να λάβουν αποζημίωση.

Άρθρο 36

Ειδικές αρχές

Κάθε Κράτος Μέρος, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, διασφαλίζει την ύπαρξη ενός σώματος, ή σωμάτων ή προσώπων εξειδικευμένων στην καταπολέμηση της διαφθοράς μέσω των διωκτικών αρχών. Τέτοιο σώμα ή σώματα ή πρόσωπο πρέπει να έχουν την αναγκαία ανεξαρτησία, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού συστήματος του Κράτους Μέρους, ώστε να δύνανται να ασκήσουν αποτελεσματικά τα καθήκοντα τους χωρίς οποιοδήποτε πειθαναγκασμό. Τέτοια πρόσωπα ή προσωπικό τέτοιου σώματος ή σωμάτων πρέπει να διαθέτουν την κατάλληλη κατάρτιση και τους πόρους για να φέρουν σε πέρας τα καθήκοντά τους.

Άρθρο 37

Συνεργασία με τις διωκτικές αρχές

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να ενθαρρύνει πρόσωπα που συμμετέχουν ή έχουν συμμετάσχει στη διάπραξη ενός από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, να παράσχουν στις αρμόδιες αρχές πληροφορίες χρήσιμες για ερευνητικούς και αποδεικτικούς σκοπούς, καθώς και πραγματική και συγκεκριμένη βοήθεια που δυνατό να συμβάλει στην αποστέρηση από τους δράστες του προϊόντος εγκλήματος, καθώς και στην ανάκτηση του προϊόντος αυτού.

2. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο να προνοεί για τη δυνατότητα, σε ορισμένες περιπτώσεις, μείωσης της ποινής καταδικασθέντος προσώπου, το οποίο συμβάλλει σημαντικά στην έρευνα ή δίωξη ενός από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει, το ενδεχόμενο να προνοεί για τη δυνατότητα σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, απαλλαγής από δίωξη προσώπου το οποίο συμβάλλει σημαντικά στην έρευνα ή

δίωξη ενός από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

4. Τα άτομα αυτά προστατεύονται, τηρουμένων των αναλογιών, όπως προβλέπεται από το άρθρο 32 της παρούσας Σύμβασης.

5. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το οποίο βρίσκεται σε ένα Κράτος Μέρος δύναται να προσφέρει σημαντική βοήθεια στις αρμόδιες αρχές ενός άλλου Κράτους Μέρους, τα Κράτη Μέρη που αφορά δύναται να εξετάσουν το ενδεχόμενο σύναψης συμφωνιών ή διακανονισμών, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο τους, αναφορικά με πιθανή λήψη από το Κράτος Μέρος των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 38

Συνεργασία μεταξύ εθνικών αρχών

Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του, ώστε να ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ, αφ' ενός των δημόσιων υπηρεσιών του και των κρατικών λειτουργιών του και, αφ' ετέρου των αρμόδιων αρχών για τη διερεύνηση και δίωξη ποινικών αδικημάτων. Η συνεργασία αυτή δύναται να περιλαμβάνει:

- (α) Την πληροφόρηση των δεύτερων αρχών, με δική τους πρωτοβουλία, σχετικά με τις περιπτώσεις στις οποίες εύλογα πιστεύουν ότι διαπράχθηκαν τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με τα άρθρα 15, 21 και 23 της παρούσας Σύμβασης· ή
- (β) Την παροχή, κατόπιν αίτησης, στις δεύτερες αρχές όλων των αναγκαίων πληροφοριών.

Άρθρο 39

Συνεργασία μεταξύ των κρατικών αρχών και του ιδιωτικού τομέα

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του, ώστε να ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ των κρατικών, ερευνητικών και διωκτικών αρχών, και οργανισμών του ιδιωτικού τομέα, ιδιαίτερα οικονομικών ιδρυμάτων, σε θέματα σχετικά με τη διάπραξη των αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο ενθάρρυνσης των πολιτών του και άλλων προσώπων που έχουν τη συνήθη διαμονή στο έδαφος του, να καταγγέλλουν στις κρατικές, ερευνητικές και διωκτικές αρχές, τη διάπραξη αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 40

Τραπεζικό απόρρητο

Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει στην περίπτωση εσωτερικών ποινικών ερευνών για αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, την ύπαρξη επαρκών μηχανισμών στο εσωτερικό νομικό του σύστημα, ώστε να υπερβαίνει τα εμπόδια που δυνατό να προκύπτουν από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί τραπεζικού απορρήτου.

Άρθρο 41

Ποινικό Μητρώο

Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να λαμβάνεται υπόψη, υπό τους όρους και για τους σκοπούς που αυτό κρίνεται σκόπιμο, οποιαδήποτε προηγούμενη καταδίκη σε άλλο Κράτος Μέρος του φερόμενου ως δράστη με

σκοπό τη χρησιμοποίηση σχετικών πληροφοριών σε ποινική δίωξη σχετική με αδίκημα που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 42

Δικαιοδοσία

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να καθορίσει τη δικαιοδοσία του σχετικά με αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες:

- (α) Το αδίκημα διαπράττεται στο έδαφος του Κράτους Μέρους· ή
- (β) Το αδίκημα διαπράττεται σε σκάφος υπό τη σημαία του Κράτους Μέρους ή σε αεροσκάφος εγγεγραμμένο σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους Μέρους, κατά το χρόνο διάπραξης του αδικήματος.

2. Τηρουμένου του άρθρου 4 της παρούσας Σύμβασης, ένα Κράτος Μέρος δύναται επίσης να καθορίσει τη δικαιοδοσία του σχετικά με τα οποιοδήποτε από τα αδικήματα αυτά στις περιπτώσεις κατά τις οποίες:

- (α) Το αδίκημα διαπράττεται εις βάρος πολίτη του Κράτους αυτού· ή
- (β) Το αδίκημα διαπράττεται από πολίτη του Κράτους αυτού ή από πρόσωπο ξένης υπηκοότητας που έχει τη συνήθη διαμονή του/της στο έδαφος του· ή
- (γ) Το αδίκημα είναι ένα από αυτά που καθιερώνονται σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1 (β) (ii) της παρούσας Σύμβασης και διαπράττεται εκτός του εδάφους του, αλλά είναι συναφές με αδίκημα που καθιερώνεται σύμφωνα με το άρθρο 23,

παράγραφος 1 (α) (i) ή (ii) ή (β) (ii) της παρούσας Σύμβασης, που διαπράττεται εντός του εδάφους του · ή

(δ) Το αδίκημα διαπράττεται κατά του Κράτους Μέρους.

3. Για τους σκοπούς του άρθρου 44 της παρούσας Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να καθορίσει τη δικαιοδοσία του σχετικά με τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση όταν ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στο έδαφος του και δεν εκδίδει τέτοιο πρόσωπο αποκλειστικά λόγω του ότι αυτός ή αυτή είναι ένας από τους πολίτες του.

4. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται επίσης να λάβει τέτοια μέτρα, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να καθορίσει τη δικαιοδοσία του σχετικά με τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση όταν ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στο έδαφος του και δεν εκδίδει αυτόν ή αυτήν.

5. Αν ένα Κράτος Μέρος, ασκώντας την δικαιοδοσία του με βάση την παράγραφο 1 ή 2 του παρόντος άρθρου έχει ειδοποιηθεί ή έχει πληροφορηθεί με άλλο τρόπο ότι οποιαδήποτε άλλα Κράτη Μέρη διεξάγουν έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία σχετικά με την ίδια δραστηριότητα, οι αρμόδιες αρχές αυτών των Κρατών Μερών διαβουλεύονται καταλλήλως μεταξύ τους προκειμένου να συντονίσουν τις ενέργειες τους.

6. Χωρίς επηρεασμό των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου, η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει την άσκηση ποινικής δικαιοδοσίας που καθιερώνεται από Κράτος Μέρος σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του.

Κεφάλαιο IV - Διεθνής συνεργασία

Άρθρο 43

Διεθνής Συνεργασία

1. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται σε ποινικά θέματα σύμφωνα με τα άρθρα 44 έως 50 της παρούσας Σύμβασης. Όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο και είναι συμβατό με το εσωτερικό νομικό σύστημα τους, τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο αμοιβαίας βοήθειας κατά τις έρευνες και διαδικασίες σε αστικά και διοικητικά θέματα σχετικά με τη διαφθορά.

2. Σε θέματα διεθνούς συνεργασίας, στις περιπτώσεις που η διπλή εγκληματικότητα θεωρείται προϋπόθεση, θα θεωρείται ότι καλύπτεται ανεξαρτήτως του αν οι νόμοι του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση εντάσσουν το αδίκημα στην ίδια κατηγορία αδικημάτων ή προσδιορίζουν το αδίκημα χρησιμοποιώντας την ίδια ορολογία με το Κράτος το οποίο καταθέτει την αίτηση, εφόσον η δραστηριότητα που θεμελιώνει το αδίκημα για το οποίο ζητείται βοήθεια, συνιστά ποινικό αδίκημα σύμφωνα με τη νομοθεσία αμφοτέρων των Κρατών Μερών.

Άρθρο 44

Έκδοση υποδίκων

1. Το παρόν άρθρο ισχύει για αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση στις περιπτώσεις που το πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται αίτηση έκδοσης βρίσκεται στο έδαφος του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση νοουμένου ότι το αδίκημα για το οποίο έγινε αίτηση έκδοσης είναι αξιόποιο σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο τόσο του Κράτους Μέρους το οποίο καταθέτει την αίτηση όσο και του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, Κράτος Μέρος του οποίου το δίκαιο το επιτρέπει δύναται να εκδώσει πρόσωπο για οποιοδήποτε από τα αδικήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση το οποίο δεν είναι αξιόποιο βάσει του εσωτερικού δικαίου του.

3. Εάν η αίτηση για έκδοση συμπεριλαμβάνει πολλά διαφορετικά αδικήματα, από τα οποία ένα τουλάχιστον δικαιολογεί έκδοση σύμφωνα με το παρόν άρθρο και τα άλλα δεν δικαιολογούν εξαιτίας της ποινής φυλάκισης που επισύρουν, αλλά σχετίζονται με αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, τότε το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση έκδοσης δύναται να εφαρμόσει το παρόν άρθρο και σε αυτά τα αδικήματα.

4. Καθένα από τα αδικήματα για το οποίο ισχύει το παρόν άρθρο θεωρείται ότι συμπεριλαμβάνεται στα αδικήματα που δικαιολογούν έκδοση σε οποιαδήποτε υπάρχουσα συνθήκη έκδοσης μεταξύ των Κρατών Μερών. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουν να συμπεριλάβουν τα αδικήματα αυτά στα αδικήματα που δικαιολογούν έκδοση σε κάθε συνθήκη έκδοσης που πρόκειται να συνάψουν. Κράτος Μέρος του οποίου το δίκαιο το επιτρέπει, στην περίπτωση που επικαλείται την παρούσα Σύμβαση ως βάση για την έκδοση υποδίκου, δεν θα θεωρήσει, οποιοδήποτε από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, ως πολιτικό αδίκημα.

5. Στην περίπτωση που Κράτος Μέρος το οποίο θέτει ως όρο για την έκδοση υποδίκου την ύπαρξη σχετικής συνθήκης, λάβει αίτηση για έκδοση από άλλο Κράτος Μέρος με το οποίο δεν έχει συνάψει συνθήκη έκδοσης, δύναται να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για την έκδοση υποδίκου αναφορικά με οποιαδήποτε από τα αδικήματα για τα οποία ισχύει το παρόν άρθρο.

6. Κράτος Μέρος, το οποίο θέτει ως όρο για την έκδοση υποδίκου την ύπαρξη σχετικής συνθήκης, οφείλει:

- (α) Να ενημερώσει το Γενικό Γραμματέα κατά το χρόνο κατάθεσης της πράξης του για την επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση, αν θα χρησιμοποιεί την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για συνεργασία σχετικά με έκδοση υποδίκων με άλλα Κράτη Μέρη στην παρούσα Σύμβαση και
- (β) Στην περίπτωση που δεν χρησιμοποιήσει την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για συνεργασία σχετικά με έκδοση υποδίκων, να επιδιώξει, όπου κρίνεται σκόπιμο, τη σύναψη συνθηκών για την έκδοση υποδίκων με άλλα Κράτη Μέρη στην παρούσα Σύμβαση, προκειμένου να εφαρμόσει το παρόν άρθρο.

7. Κράτη Μέρη τα οποία δεν θέτουν ως όρο για την έκδοση υποδίκων την ύπαρξη σχετικής συνθήκης αναγνωρίζουν ότι τα αδικήματα για τα οποία ισχύει το παρόν άρθρο δικαιολογούν έκδοση από ένα Κράτος Μέρος στο άλλο.

8. Η έκδοση υποδίκου υπόκειται στις προϋποθέσεις που προβλέπει το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση ή οι ισχύουσες συνθήκες έκδοσης, συμπεριλαμβανόμενων, μεταξύ άλλων, και προϋποθέσεων σχετικών με την ελάχιστη ποινή που απαιτείται για έκδοση υποδίκου, καθώς και τους λόγους για τους οποίους, το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δύναται να την απορρίψει.

9. Τα Κράτη Μέρη, τηρουμένου του εσωτερικού δικαίου τους καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να επισπεύσουν τις διαδικασίες έκδοσης υποδίκων και να απλοποιήσουν τις σχετικές με αυτήν αποδεικτικές διαδικασίες αναφορικά με τα αδικήματα για τα οποία ισχύει το παρόν άρθρο.

10. Τηρουμένων των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου του και των συνθηκών έκδοσης που έχει συνάψει, το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δύναται, εφόσον πεισθεί ότι απαιτείται από τις περιστάσεις και για το επείγον της υπόθεσης και κατόπιν αιτήματος του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση, να θέσει το πρόσωπο του οποίου ζητείται η έκδοση και βρίσκεται στο έδαφος του υπό κράτηση ή να λάβει άλλα κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίσει την παρουσία του/της στις διαδικασίες έκδοσης.

11. Κράτος Μέρος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο φερόμενος ως δράστης, εάν δεν εκδώσει το πρόσωπο αυτό για αδίκημα για το οποίο ισχύει το παρόν άρθρο με μοναδική αιτιολογία ότι είναι πολίτης του, υποχρεούται κατόπιν αίτησης του Κράτους Μέρους που ζητεί την έκδοση, να παραπέμψει την υπόθεση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές του για την άσκηση δίωξης. Οι αρχές αυτές οφείλουν να αποφασίσουν και να διεξάγουν τη δίωξη με τον ίδιο τρόπο όπως και στην περίπτωση οποιουδήποτε άλλου σοβαρού αδικήματος με βάση το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους αυτού. Τα Κράτη Μέρη που αφορά συνεργάζονται μεταξύ τους και συγκεκριμένα, όσον αφορά τις διαδικασίες και την κατάθεση αποδεικτικών στοιχείων, προκειμένου να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική διεκπεραίωση της δίωξης αυτής.

12. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται σε Κράτος Μέρος σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του να εκδώσει ή να παραδώσει πολίτη του μόνο με την προϋπόθεση ότι το πρόσωπο αυτό θα επιστραφεί σε αυτό το Κράτος Μέρος για να εκτίσει την ποινή που του επιβλήθηκε κατόπιν της δίκης ή της δίωξης για την οποία ζητήθηκε η έκδοση ή παράδοσή του και το Κράτος Μέρος αυτό και το Κράτος Μέρος το οποίο ζητεί την έκδοση συμφωνήσει με την επιλογή αυτή και με άλλους όρους που δύναται να θεωρήσει κατάλληλους, η υπό όρους έκδοση ή παράδοση αρκεί για να απαλλάξει αυτό από την υποχρέωση που ορίζεται στην παράγραφο 11 του παρόντος άρθρου.

13. Στην περίπτωση που αίτηση έκδοσης, η οποία ζητείται προκειμένου να επιβληθεί ποινή, απορρίπτεται, επειδή το πρόσωπο του οποίου ζητείται η έκδοση είναι πολίτης του Κράτους Μέρους που λαμβάνει την αίτηση έκδοσης, το Κράτος Μέρος αυτό οφείλει, εφόσον αυτό επιτρέπεται από το εσωτερικό δίκαιο του και σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτού, κατόπιν αίτησης του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση, να εξετάσει την περίπτωση να εκτελέσει το ίδιο την ποινή που επιβλήθηκε σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του αιτούντος Κράτους Μέρους ή το υπόλοιπο αυτής.

14. Οποιοδήποτε πρόσωπο αναφορικά με το οποίο διεξάγονται διαδικασίες σχετικά με αδίκημα για το οποίο ισχύει το παρόν άρθρο, δικαιούται εγγυήσεων δίκαιης αντιμετώπισης σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, συμπεριλαμβανόμενης της απόλαυσης των δικαιωμάτων και εγγυήσεων που προνοούνται από το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται.

15. Καμία διάταξη στην παρούσα Σύμβαση δεν θα ερμηνευτεί ως επιβολή υποχρέωσης για έκδοση υποδίκου, στην περίπτωση που το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η αίτηση έκδοσης κατατίθεται με σκοπό να διωχθεί ή να τιμωρηθεί πρόσωπο εξαιτίας του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνικότητας, της καταγωγής ή των πολιτικών πεποιθήσεών του ή ότι η ανταπόκριση στην αίτηση θα επιβάρυνε τη θέση του προσώπου αυτού για οποιονδήποτε από αυτούς τους λόγους.

16. Κράτη Μέρη δεν δύνανται να απορρίψουν αίτηση έκδοσης με μοναδική αιτιολογία ότι το αδίκημα θεωρείται ότι αφορά, εκτός των άλλων, φορολογικά θέματα.

17. Το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, οφείλει, πριν την απορρίψει, να διασκεφτεί, όπου κρίνεται σκόπιμο, με το Κράτος Μέρος το

οποίο καταθέτει την αίτηση ώστε να του δώσει κάθε δυνατότητα να παρουσιάσει τις θέσεις του και να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τους ισχυρισμούς του.

18. Τα Κράτη Μέρη επιδιώκουν τη σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή άλλων διακανονισμών ώστε να διεκπεραιώσουν τις διαδικασίες έκδοσης ή να ενισχύσουν την αποτελεσματικότητά τους.

Άρθρο 45

Μεταφορά καταδικασθέντων προσώπων

Τα Κράτη Μέρη δύνανται να εξετάσουν το ενδεχόμενο σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών για τη μεταφορά στο έδαφος τους προσώπων καταδικασθέντων σε φυλάκιση ή άλλες μορφές στέρησης της ελευθερίας για αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση προκειμένου να εκτίσουν τις ποινές τους εκεί.

Άρθρο 46

Αμοιβαία νομική βοήθεια

1. Τα Κράτη Μέρη οφείλουν να παρέχουν το ένα στο άλλο αμοιβαία νομική βοήθεια στο μέγιστο βαθμό για έρευνες, διώξεις και δικαστικές διαδικασίες σχετικά με αδικήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση.

2. Η αμοιβαία νομική βοήθεια παρέχεται στο μέγιστο δυνατό βαθμό με βάση τους σχετικούς νόμους, συνθήκες, συμφωνίες και διακανονισμούς του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, σχετικά με τη διεξαγωγή έρευνας, δίωξης και δικαστικής διαδικασίας για αδικήματα για τα οποία νομικό πρόσωπο θεωρείται υπεύθυνο στο Κράτος Μέρος που ζητεί τη βοήθεια σύμφωνα με το άρθρο 26 της παρούσας Σύμβασης.

3. Η αμοιβαία νομική βοήθεια που παρέχεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύναται να ζητηθεί για οποιονδήποτε από τους πιο κάτω σκοπούς:

- (α) Τη λήψη μαρτυρίας ή καταθέσεων από πρόσωπα·
- (β) Την αποτελεσματική επίδοση δικαστικών εγγράφων·
- (γ) Την εκτέλεση ερευνών καθώς και κατασχέσεων και παγώματος·
- (δ) Την εξέταση αντικειμένων και τοποθεσιών·
- (ε) Την παροχή πληροφοριών, αποδεικτικών στοιχείων και εκτιμήσεων εμπειρογνομόνων·
- (στ) Την παροχή πρωτοτύπων ή επικυρωμένων αντιγράφων σχετικών εγγράφων και αρχείων, συμπεριλαμβανόμενων κυβερνητικών, τραπεζικών, οικονομικών καθώς και αρχείων εταιρειών και επιχειρήσεων·
- (ζ) Την αναγνώριση ή εντοπισμό προϊόντος εγκλήματος, περιουσίας, μέσων ή άλλων αντικειμένων για σκοπούς απόδειξης·
- (η) Τη διευκόλυνση της εκούσιας εμφάνισης προσώπων στο Κράτος Μέρος που ζητεί την έκδοσή τους·
- (θ) Οποιαδήποτε άλλου είδους βοήθεια, εφόσον αυτή δεν αντίκειται στο εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους από το οποίο ζητείται·
- (ι) Την αναγνώριση, το πάγωμα και τον εντοπισμό προϊόντος εγκλήματος σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου V της παρούσας Σύμβασης·

(κ) Την ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του κεφαλαίου V της παρούσας Σύμβασης.

4. Χωρίς επηρεασμό του εσωτερικού δικαίου του, οι αρμόδιες αρχές ενός Κράτους Μέρους δύνανται, χωρίς να έχει προηγηθεί σχετική αίτηση, να διαβιβάσουν πληροφορίες που σχετίζονται με ποινικά θέματα σε αρμόδια αρχή άλλου Κράτους Μέρους, στις περιπτώσεις που πιστεύουν ότι οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να βοηθήσουν τις αρχές στη διεξαγωγή ή διεκπεραίωση ερευνών ή ποινικών διαδικασιών ή να καταλήξουν σε αίτηση του δεύτερου Κράτους Μέρους σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

5. Η διαβίβαση πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου γίνεται χωρίς επηρεασμό των ερευνών και ποινικών διαδικασιών στο Κράτος από το οποίο προέρχονται οι πληροφορίες. Οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν τις πληροφορίες, οφείλουν να συμμορφωθούν με αίτημα να παραμείνουν οι πληροφορίες εμπιστευτικές, ακόμα και προσωρινά, ή να τεθούν περιορισμοί στη χρήση τους. Παρόλα αυτά το Κράτος Μέρος παραλήπτης δεν εμποδίζεται να αποκαλύψει σε διαδικασίες του πληροφορίες που απαλλάσσουν κατηγορούμενο. Σε αυτήν την περίπτωση το Κράτος Μέρος παραλήπτης ειδοποιεί το Κράτος Μέρος αποστολέα πριν την αποκάλυψη των πληροφοριών και διαβουλεύεται μαζί του, αν αυτό ζητηθεί. Εάν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις η ειδοποίηση εκ των προτέρων δεν είναι δυνατή, το Κράτος Μέρος παραλήπτης ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση το Κράτος Μέρος αποστολέα για την αποκάλυψη.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζουν τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από άλλες συνθήκες, διμερείς ή πολυμερείς οι οποίες διέπουν, ή θα διέπουν, εν όλω ή εν μέρει την αμοιβαία νομική βοήθεια.

7. Οι παράγραφοι 9 έως 29 του παρόντος άρθρου ισχύουν για αιτήσεις που γίνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, όταν τα εν λόγω Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται από τέτοια συνθήκη παροχής αμοιβαίας νομικής βοήθειας. Εάν τα Κράτη αυτά δεσμεύονται από τέτοια συνθήκη, ισχύουν οι αντίστοιχες διατάξεις της συνθήκης αυτής, εκτός αν τα Κράτη Μέρη συμφωνήσουν να εφαρμόσουν τις παραγράφους 9 έως 29 του παρόντος άρθρου αντί αυτών. Τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται έντονα να εφαρμόσουν τις παραγράφους αυτές εφόσον διευκολύνεται η συνεργασία.

8. Τα Κράτη Μέρη δεν δύνανται να αρνηθούν την παροχή αμοιβαίας νομικής βοήθειας σύμφωνα με το παρόν άρθρο επικαλούμενα το τραπεζικό απόρρητο.

9.(α) Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, ανταποκρινόμενο σε αίτηση για βοήθεια με βάση το παρόν άρθρο, ελλείψει διπλής εγκληματικότητας, λαμβάνει υπόψη τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης όπως διατυπώνονται στο άρθρο 1·

(β) Τα Κράτη Μέρη δύνανται να αρνηθούν την παροχή αμοιβαίας νομικής βοήθειας σύμφωνα με το παρόν άρθρο, επικαλούμενα τη μη ύπαρξη διπλής εγκληματικότητας. Παρόλα αυτά Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση οφείλει, εφόσον αυτό συνάδει με τις θεμελιώδεις έννοιες του νομικού του συστήματος να παράσχει βοήθεια, εφόσον αυτή δεν συνεπάγεται εξαναγκαστικά μέτρα. Τέτοια αίτηση παροχής βοήθειας δύναται να απορριφθεί όταν αφορά ήσσονος σημασίας θέματα ή θέματα για τα οποία η συνεργασία ή η ζητούμενη βοήθεια είναι διαθέσιμη βάσει άλλων διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

- (γ) Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο υιοθέτησης τέτοιων μέτρων τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να δύναται να παρέχει μεγαλύτερης έκτασης βοήθεια, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, σε περιπτώσεις μη ύπαρξης διπλής εγκληματικότητας.

10. Πρόσωπο το οποίο κρατείται ή εκτίει ποινή στο έδαφος ενός Κράτους Μέρους και του οποίου ζητείται η παρουσία σε άλλο Κράτος Μέρος, προκειμένου να αναγνωρίσει, να καταθέσει ή να βοηθήσει με άλλο τρόπο στη συλλογή αποδείξεων για έρευνες, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες σχετικά με αδικήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, δύναται να μεταφερθεί αν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (α) Το πρόσωπο αυτό συγκατατίθεται ελεύθερα κατόπιν επαρκούς ενημέρωσης του·
- (β) Οι αρμόδιες αρχές αμφοτέρων των Κρατών Μερών συμφωνούν τηρουμένων τέτοιων όρων τους οποίους τα Κράτη Μέρη δυνατό να θεωρούν κατάλληλους.

11. Για τους σκοπούς της παραγράφου 10 του παρόντος άρθρου:

- (α) Το Κράτος Μέρος, στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο αυτό, έχει την εξουσία και την υποχρέωση να διατηρήσει το μεταφερόμενο πρόσωπο υπό κράτηση, εκτός αν υπάρχει διαφορετικό αίτημα ή εξουσιοδότηση από το Κράτος Μέρος από το οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο·
- (β) Το Κράτος Μέρος, στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο, εκπληρώνει χωρίς καθυστέρηση, την υποχρέωση του να επιστρέψει το πρόσωπο αυτό στην επιτήρηση του Κράτους Μέρους από το οποίο μεταφέρθηκε εκτός αν διαφορετικά

συμφωνήθηκε εκ των προτέρων, ή όπως διαφορετικά συμφωνήθηκε, από τις αρμόδιες αρχές αμφότερων των Κρατών Μερών·

- (γ) Το Κράτος Μέρος, στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο, δεν απαιτεί από το Κράτος Μέρος από το οποίο το πρόσωπο μεταφέρθηκε την κίνηση διαδικασιών έκδοσης για την επιστροφή του·
- (δ) Ο χρόνος κράτησης στο Κράτος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο, λαμβάνεται υπόψη όσον αφορά την έκταση της ποινής του στο Κράτος από το οποίο μεταφέρθηκε.

12. Εκτός εάν το Κράτος Μέρος από το οποίο πρόσωπο μεταφέρεται σύμφωνα με τις παραγράφους 10 και 11 του παρόντος άρθρου συμφωνεί, το πρόσωπο αυτό ανεξαρτήτως εθνικότητας, δεν θα διωχθεί, κρατηθεί, τιμωρηθεί ή υποστεί οποιοδήποτε άλλο περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας, στο έδαφος του Κράτους Μέρους στο οποίο μεταφέρεται αναφορικά με πράξεις, παραλείψεις ή καταδίκες που έλαβαν χώρα πριν από την αναχώρησή του από το έδαφος του Κράτους Μέρους από το οποίο μεταφέρθηκε.

13. Κάθε Κράτος Μέρος ορίζει μια κεντρική αρχή η οποία θα έχει την ευθύνη και την αρμοδιότητα να λαμβάνει αιτήσεις για αμοιβαία νομική βοήθεια και είτε να τις διεκπεραιώνει ή να τις διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές προς διεκπεραίωση. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υπάρχει στο Κράτος Μέρος περιοχή ή έδαφος με ειδικό καθεστώς αμοιβαίας νομικής βοήθειας, τούτο δύναται να ορίσει ξεχωριστή κεντρική αρχή η οποία θα έχει την ίδια λειτουργία για την περιοχή αυτή. Οι κεντρικές αρχές διασφαλίζουν την ταχεία και επαρκή διεκπεραίωση ή διαβίβαση των αιτήσεων που λαμβάνουν. Στις περιπτώσεις που η κεντρική αρχή διαβιβάζει την αίτηση σε αρμόδια αρχή προς διεκπεραίωση ενθαρρύνει την ταχεία και επαρκή διεκπεραίωση της αίτησης από την αρμόδια

αρχή. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται σχετικά με την κεντρική αυτή αρχή που ορίζεται για το σκοπό αυτό, κατά το χρόνο κατάθεσης της πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση κάθε Κράτους Μέρους. Αιτήσεις παροχής αμοιβαίας νομικής βοήθειας και κάθε σχετική επικοινωνία διαβιβάζονται στις κεντρικές αρχές που ορίζονται από τα Κράτη Μέρη. Αυτή η απαίτηση τελεί υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος κάθε Κράτους Μέρους να καθορίσει ότι, τέτοιες αιτήσεις και σχετικές επικοινωνίες πρέπει να απευθύνονται προς αυτό μέσω της διπλωματικής οδού, και σε επείγουσες περιπτώσεις, όπου συμφωνούν τα Κράτη Μέρη, μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Αστυνομίας (International Criminal Police Organization) αν είναι δυνατό.

14. Οι αιτήσεις γίνονται γραπτώς, ή όπου είναι δυνατό, με οποιαδήποτε μέσα από τα οποία μπορεί να παραχθεί γραπτό αρχείο, σε γλώσσα αποδεκτή από το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση και κάτω από συνθήκες που επιτρέπουν στο Κράτος Μέρος εκείνο να διαπιστώσει τη γνησιότητα τους. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται για την αποδεκτή γλώσσα ή γλώσσες κάθε Κράτους Μέρους κατά το χρόνο της κατάθεσης της πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του στην παρούσα Σύμβαση. Σε επείγουσες περιπτώσεις και όπου υπάρχει συγκατάθεση των Κρατών Μερών οι αιτήσεις δυνατό να γίνονται προφορικώς αλλά πρέπει να επιβεβαιώνονται γραπτώς άμεσα.

15. Κάθε αίτηση για παροχή αμοιβαίας νομικής βοήθειας περιλαμβάνει:

- (α) Την ταυτότητα της αρχής που καταθέτει την αίτηση·
- (β) Το θέμα και τη φύση της έρευνας, δίωξης ή δικαστικής διαδικασίας με την οποία σχετίζεται η αίτηση, καθώς και το όνομα και τις αρμοδιότητες της αρχής που διεξάγει την έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία·

- (γ) Περίληψη των σχετικών πραγματικών περιστατικών, με τα οποία η αίτηση σχετίζεται, εκτός από την περίπτωση αιτήσεων που γίνονται για σκοπούς επίδοσης δικαστικών εγγράφων·
- (δ) Περιγραφή της βοήθειας που ζητείται και λεπτομέρειες σχετικά με τυχόν ειδική διαδικασία που το Κράτος Μέρος το οποίο καταθέτει την αίτηση επιθυμεί να ακολουθηθεί·
- (ε) Αν είναι δυνατό, την ταυτότητα, διεύθυνση και εθνικότητα τυχόν προσώπου που αφορά· και
- (στ) Το σκοπό για τον οποίο ζητούνται η μαρτυρία, οι πληροφορίες ή η δράση·

16. Το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δύναται να ζητήσει επιπλέον πληροφορίες, όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο, για να διεκπεραιώσει την αίτηση αυτή σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του ή για να διευκολυνθεί η διεκπεραίωσή της.

17. Κάθε αίτηση πρέπει να διεκπεραιώνεται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση και όπου είναι δυνατό και δεν αντίκειται στο εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στην αίτηση.

18. Όπου είναι δυνατό και συμβατό με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου, στην περίπτωση κατά την οποία άτομο που βρίσκεται στο έδαφος ενός Κράτους Μέρους και χρειάζεται να καταθέσει ως μάρτυρας ή ως εμπειρογνώμονας στις δικαστικές αρχές άλλου Κράτους Μέρους, το πρώτο Κράτος Μέρος δύναται να επιτρέψει, κατόπιν αίτησης του άλλου, να γίνει η κατάθεση μέσω τηλεδιάσκεψης αν το εν λόγω άτομο δεν είναι δυνατό ή επιθυμητό να παρουσιαστεί αυτοπροσώπως στο έδαφος του Κράτους Μέρους

που καταθέτει την αίτηση. Τα Κράτη Μέρη δύνανται να συμφωνήσουν ότι η κατάθεση θα γίνει ενώπιον δικαστικής αρχής του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση και θα επιβλέπεται από δικαστική αρχή του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

19. Το Κράτος Μέρος το οποίο καταθέτει την αίτηση δεν επιτρέπεται να διαβιβάσει ή να χρησιμοποιήσει πληροφορίες ή μαρτυρία που παρασχέθηκαν από το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση σε έρευνες, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες διαφορετικές από αυτές που προσδιορίστηκαν στην αίτηση, χωρίς την προηγούμενη συναίνεση του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση. Τα αναφερόμενα στην παρούσα παράγραφο δεν εμποδίζουν το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση να αποκαλύψει στοιχεία ή πληροφορίες που απαλλάσσουν τον κατηγορούμενο. Στην τελευταία περίπτωση, το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση οφείλει να ειδοποιήσει εκ των προτέρων το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση για τη χρησιμοποίηση των πληροφοριών και να συνεννοηθεί μαζί του, αν αυτό ζητηθεί. Εάν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η έγκαιρη ειδοποίηση είναι αδύνατη το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση οφείλει να ενημερώσει το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση για την αποκάλυψη χωρίς καθυστέρηση.

20. Το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση δύναται να απαιτήσει από το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση να κρατήσει το γεγονός και το περιεχόμενο της αίτησης εμπιστευτικά στο μέτρο που αυτό δεν εμποδίζει τη διεκπεραίωση της αίτησης. Στην περίπτωση που το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν μπορεί να συμμορφωθεί με τον όρο αυτό της μυστικότητας ενημερώνει άμεσα το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση.

21. Αίτηση για αμοιβαία νομική βοήθεια δύναται να απορριφθεί:

- (α) Αν η αίτηση δεν έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου·

- (β) Αν το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση θεωρεί ότι η διεκπεραίωσή της είναι πιθανό να υπονομεύσει την κυριαρχία, την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή άλλα ουσιώδη του συμφέροντα·
- (γ) Αν στις αρχές του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση απαγορευόταν από το εσωτερικό δίκαιο του να πράξουν όπως ζητείται, σχετικά με παρόμοιο αδίκημα, αν η σχετική έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία γινόταν υπό τη δική τους δικαιοδοσία·
- (δ) Αν η διεκπεραίωση της αίτησης για αμοιβαία νομική βοήθεια αντίκειται στο νομικό σύστημα του Κράτους Μέρους στο οποίο αυτή απευθύνεται.

22. Τα Κράτη Μέρη δεν δύνανται να απορρίψουν αίτηση για αμοιβαία νομική βοήθεια με μόνη αιτιολογία ότι το αδίκημα θεωρείται ότι αφορά και φορολογικά θέματα.

23. Τυχόν απόρριψη αίτησης αμοιβαίας νομικής βοήθειας πρέπει να αιτιολογείται.

24. Το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση για αμοιβαία νομική βοήθεια, οφείλει να τη διεκπεραιώσει όσο το δυνατό συντομότερα και να λάβει σοβαρά υπόψη τυχόν προθεσμίες που τίθενται από το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση και που αιτιολογούνται, κατά προτίμηση στην αίτηση. Το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση δύναται να υποβάλει λογικά αιτήματα για πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο των μέτρων που έχει λάβει το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση για τη διεκπεραίωσή της. Το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση οφείλει να ανταποκρίνεται σε λογικά αιτήματα του πρώτου Κράτους σχετικά με την πρόοδο και το χειρισμό της αίτησης εκ μέρους του. Το Κράτος Μέρος που καταθέτει την

αίτηση οφείλει να ενημερώσει άμεσα το δεύτερο Κράτος όταν η βοήθειά του πλέον δεν χρειάζεται.

25. Η παροχή αμοιβαίας νομικής βοήθειας δύναται να αναβληθεί από το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση με την αιτιολογία ότι παρεμποδίζει διεξαγόμενη έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία.

26. Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, πριν την απορρίψει σύμφωνα με την παράγραφο 21 του παρόντος άρθρου ή αναβάλει τη διεκπεραίωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 25 του παρόντος άρθρου, διαβουλεύεται με το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση, προκειμένου να εξετάσει το ενδεχόμενο να παράσχει τη ζητούμενη βοήθεια υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που αυτό κρίνει απαραίτητες. Εάν το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση αποδέχεται τη βοήθεια με αυτούς τους όρους, οφείλει να συμμορφωθεί με αυτούς.

27. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 12 του παρόντος άρθρου, μάρτυρας, εμπειρογνώμονας ή άλλο πρόσωπο που κατόπιν αιτήματος του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση, συγκατατίθεται να καταθέσει σε διαδικασία ή να βοηθήσει σε μια έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία στο έδαφος του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση, δεν θα διωχθεί, κρατηθεί, τιμωρηθεί ή υποστεί οποιοδήποτε άλλο περιορισμό της προσωπικής του/της ελευθερίας στο έδαφος εκείνο, αναφορικά με πράξεις, παραλείψεις ή καταδίκες που έγιναν πριν από την αναχώρησή του από το έδαφος του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση. Η ασυλία αυτή παύει να ισχύει όταν ο μάρτυρας, εμπειρογνώμονας ή άλλο πρόσωπο παραμείνει εθελοντικά στο έδαφος του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση μετά την πάροδο δεκαπέντε ημερών, ή άλλης χρονικής περιόδου συμφωνημένης από τα Κράτη Μέρη από τη στιγμή που ενημερώθηκε επίσημα ότι η παρουσία του/της δεν απαιτείται πλέον από τις δικαστικές αρχές, περίοδο κατά την οποία έχει το περιθώριο να αποχωρήσει ή στην περίπτωση που

αποχωρήσει, επιστρέφει αυτοβούλως στο έδαφος του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση.

28. Τα συνήθη έξοδα διεκπεραίωσης της αίτησης επιβαρύνουν το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, εκτός αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία μεταξύ των Κρατών Μερών που αφορά. Στην περίπτωση που τα έξοδα διεκπεραίωσης της αίτησης είναι σημαντικά ή εξαιρετικά υψηλά, τα Κράτη Μέρη διαβουλεύονται ώστε να καθορίσουν τον τρόπο και τους όρους διεκπεραίωσης της αίτησης, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο θα καλυφθούν τα έξοδα.

29. Το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση:

- (α) Παρέχει στο Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση αντίγραφα κυβερνητικών αρχείων, εγγράφων ή πληροφοριών που έχει στην κατοχή του και που, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του, είναι στη διάθεση του ευρύτερου κοινού·
- (β) Δύναται, κατά διακριτική ευχέρεια, να παράσχει στο Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση, εν όλω η εν μέρει, ή τηρουμένων τέτοιων όρων που το ίδιο κρίνει απαραίτητους, αντίγραφα κυβερνητικών αρχείων, εγγράφων ή πληροφοριών που έχει στην κατοχή του και που, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του, δεν είναι διαθέσιμα στο ευρύτερο κοινό.

30. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν, όπως δυνατό να είναι αναγκαίο, το ενδεχόμενο δυνατότητας σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών, που θα εξυπηρετούν τους σκοπούς, θα καθιστούν πρακτικά αποτελεσματικές ή θα ενδυναμώσουν τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 47

Μεταφορά ποινικών διαδικασιών

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο μεταφοράς ποινικών διαδικασιών από το ένα στο άλλο για τη δίωξη αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, σε περιπτώσεις που η μεταφορά αυτή θεωρείται ότι βοηθά στην απονομή της δικαιοσύνης και συγκεκριμένα σε περιπτώσεις που εμπλέκονται πολλές δικαιοδοσίες, ώστε να συγκεντρωθεί η δίωξη.

Άρθρο 48

Συνεργασία μεταξύ των διωκτικών αρχών

1. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται στενά μεταξύ τους, σύμφωνα με τα αντίστοιχα εσωτερικά νομικά και διοικητικά συστήματα τους, προκειμένου να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα της δράσης των διωκτικών τους αρχών στην καταπολέμηση των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση. Συγκεκριμένα, τα Κράτη Μέρη λαμβάνουν επαρκή μέτρα:

- (α) Για να βελτιώσουν και όπου κρίνεται αναγκαίο να καθιερώσουν διαύλους επικοινωνίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών, οργανισμών και υπηρεσιών τους, προκειμένου να διευκολύνουν την ασφαλή και γρήγορη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με κάθε άποψη των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανόμενης, αν κριθεί σκόπιμο από τα Κράτη Μέρη που αφορά, της σύνδεσης με άλλες εγκληματικές δραστηριότητες·
- (β) Για να συνεργαστούν με άλλα Κράτη Μέρη στη διενέργεια ανακρίσεων αναφορικά με αδικήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση που αφορούν:

- (i) Την ταυτότητα, διεύθυνση και δραστηριότητες προσώπων ύποπτων για εμπλοκή στα αδικήματα αυτά ή τον εντοπισμό άλλων σχετιζόμενων προσώπων·
 - (ii) Τη διακίνηση προϊόντος εγκλήματος ή περιουσίας που προέκυψε από τη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων·
 - (iii) Τη διακίνηση περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που χρησιμοποιήθηκαν ή επροορίζοντο να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων·
- (γ) Για να παράσχουν, όπου κρίνεται σκόπιμο, αναγκαία αντικείμενα ή ποσότητες ουσιών για σκοπούς ανάλυσης ή έρευνας·
- (δ) Για να ανταλλάσσουν, όπου κρίνεται σκόπιμο, πληροφορίες με άλλα Κράτη Μέρη αναφορικά με συγκεκριμένα μέσα και μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη αδικημάτων τα οποία καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης πλαστών ταυτοτήτων, πλαστογραφημένων, αλλοιωμένων ή ψευδών εγγράφων ή άλλων μέσων απόκρυψης δραστηριοτήτων·
- (ε) Για να διευκολύνουν τον αποτελεσματικό συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων αρχών, οργανισμών και υπηρεσιών τους και για να προωθήσουν την ανταλλαγή προσωπικού και άλλων εμπειρογνομόνων συμπεριλαμβανομένης και, υπό την αίρεση διμερών συμφωνιών ή διακανονισμών μεταξύ των ενδιαφερόμενων Κρατών Μερών που αφορά, της τοποθέτησης συνδέσμων λειτουργιών·

(στ) Για να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να συντονίζουν διοικητικά και άλλα μέτρα που λήφθηκαν όπως κρίνεται σκόπιμο με σκοπό την έγκαιρη αναγνώριση των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση.

2. Με σκοπό την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο προσχώρησής τους σε διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς για απευθείας συνεργασία μεταξύ των διωκτικών τους αρχών και όταν τέτοιες συμφωνίες ή διακανονισμοί ήδη υπάρχουν, την τροποποίησή τους. Στην περίπτωση που δεν υπάρχουν σχετικές συμφωνίες ή διακανονισμοί μεταξύ των Κρατών Μερών που αφορά, τα Κράτη Μέρη δύναται να θεωρήσουν την παρούσα Σύμβαση ως βάση για αμοιβαία συνεργασία των διωκτικών αρχών σχετικά με τα αδικήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση. Όπου κρίνεται σκόπιμο, τα Κράτη Μέρη οφείλουν να κάνουν πλήρη χρήση των συμφωνιών ή διακανονισμών, συμπεριλαμβανόμενων των διεθνών ή περιφερειακών οργανισμών, προκειμένου να βελτιώσουν τη συνεργασία μεταξύ των διωκτικών τους αρχών.

3. Τα Κράτη Μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να συνεργαστούν στο πλαίσιο των δυνατοτήτων τους, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τα αδικήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση τα οποία διαπράττονται μέσω της χρήσης της σύγχρονης τεχνολογίας.

Άρθρο 49

Κοινές έρευνες

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών σχετικά με θέματα που αποτελούν αντικείμενο ερευνών, διώξεων ή δικαστικών διαδικασιών σε ένα ή περισσότερα Κράτη, βάσει των οποίων, οι αρμόδιες αρχές που αφορά δύναται να συγκροτήσουν κοινά διερευνητικά σώματα. Στην περίπτωση που τέτοιες

συμφωνίες ή διακανονισμοί δεν υπάρχουν, κοινές έρευνες δύναται να διεξαχθούν με συμφωνία για την εκάστοτε υπόθεση. Τα εμπλεκόμενα Κράτη Μέρη διασφαλίζουν ότι, η κυριαρχία του Κράτους Μέρους στο έδαφος του οποίου πρόκειται να διεξαχθεί η έρευνα, είναι απολύτως σεβαστή.

Άρθρο 50

Ειδικές μέθοδοι έρευνας

1. Προκειμένου να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά η διαφθορά, κάθε Κράτος Μέρος, στο βαθμό που αυτό επιτρέπεται από τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού νομικού του συστήματος και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που τίθενται από το εσωτερικό δίκαιο του, λαμβάνει τέτοια μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία στο πλαίσιο των δυνατοτήτων του, ώστε να επιτρέψει την κατάλληλη χρήση, από τις αρμόδιες αρχές του, της ελεγχόμενης παράδοσης, και, όπου το κρίνει απαραίτητο, άλλων ειδικών μεθόδων έρευνας, όπως είναι η ηλεκτρονική ή άλλες μορφές παρακολούθησης και οι μυστικές επιχειρήσεις εντός του εδάφους του, και να φροντίσει για το παραδεκτό από τα δικαστήρια, των αποδεικτικών στοιχείων που προκύπτουν από τις μεθόδους αυτές.

2. Για το σκοπό της διερεύνησης αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να συνάπτουν όπου κρίνεται αναγκαίο, ειδικές διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς, για τη χρήση των ειδικών αυτών μεθόδων έρευνας στο πλαίσιο της συνεργασίας σε διεθνές επίπεδο. Τέτοιες συμφωνίες ή διακανονισμοί συνομολογούνται και τίθενται σε ισχύ, με απόλυτο σεβασμό στην αρχή της ισότιμης κυριαρχίας των Κρατών και εφαρμόζονται αυστηρά σύμφωνα με τους όρους τέτοιων συμφωνιών ή διακανονισμών.

3. Στην περίπτωση που τέτοιες συμφωνίες ή διακανονισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, δεν υπάρχουν πρέπει να λαμβάνονται αποφάσεις για τη χρήση των ειδικών αυτών μεθόδων έρευνας σε

διεθνές επίπεδο για την εκάστοτε υπόθεση και δύναται όπου κρίνεται αναγκαίο, να λαμβάνονται υπόψη οικονομικοί διακανονισμοί και συνεννοήσεις αναφορικά με την άσκηση δικαιοδοσίας από τα Κράτη Μέρη που αφορά.

4. Αποφάσεις για τη χρήση ελεγχόμενης παράδοσης σε διεθνές επίπεδο, δύναται, με τη συγκατάθεση των Κρατών Μερών που αφορά, να περιλαμβάνουν μεθόδους, όπως η υποκλοπή και να επιτρέπεται όπως τα αγαθά ή τα κεφάλαια συνεχίζουν άθικτα, ή μετακινούνται ή αντικαθίστανται εν όλω ή εν μέρει.

Κεφάλαιο V - Ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων

Άρθρο 51

Γενική Διάταξη

Η επιστροφή περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο, αποτελεί θεμελιώδη αρχή της παρούσας Σύμβασης και τα Κράτη Μέρη οφείλουν να παράσχουν προς τούτο το μέγιστο βαθμό συνεργασίας και βοήθειας.

Άρθρο 52

Αποτροπή και εντοπισμός της διακίνησης προϊόντος εγκλήματος

1. Χωρίς επηρεασμό του άρθρου 14 της παρούσας Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του, ώστε να απαιτεί από τα οικονομικά ιδρύματα εντός της δικαιοδοσίας του, να επιβεβαιώνουν την ταυτότητα των πελατών τους, να λαμβάνουν εύλογα μέτρα ώστε να διαπιστώνουν την ταυτότητα των δικαιούχων κεφαλαίων που έχουν κατατεθεί σε λογαριασμούς υψηλής απόδοσης και να εξετάζουν λεπτομερώς λογαριασμούς που ανοίγονται ή διατηρούνται από ή εκ μέρους ατόμων στα οποία ανατίθενται ή έχουν ανατεθεί σημαντικά δημόσια λειτουργήματα, καθώς και τους λογαριασμούς συγγενών τους και στενών συνεργατών τους. Η λεπτομερής αυτή εξέταση είναι εύλογα

σχεδιασμένη για τον εντοπισμό ύποπτων συναλλαγών, με σκοπό την αναφορά τους στις αρμόδιες αρχές και δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι αποθαρρύνει ή απαγορεύει στα οικονομικά ιδρύματα να συναλλάσσονται με νόμιμους πελάτες.

2. Προκειμένου να διευκολύνει την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, κάθε Κράτος Μέρος, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του και εμπνεόμενο από σχετικές πρωτοβουλίες περιφερειακών, διαπεριφερειακών και πολυμερών οργανισμών κατά της συγκάλυψης παράνομου χρήματος:

- (α) Εκδίδει οδηγίες σχετικά με την ιδιότητα των φυσικών ή νομικών προσώπων στους λογαριασμούς των οποίων τα οικονομικά ιδρύματα εντός της δικαιοδοσίας του, αναμένεται να διεξάγουν λεπτομερή εξέταση, τα είδη λογαριασμών και συναλλαγών τα οποία θα πρέπει να προσέξουν ιδιαίτερα και τις κατάλληλες διαδικασίες ανοίγματος λογαριασμών, διατήρησης και μέτρα τήρησης αρχείων που θα πρέπει να ακολουθήσουν αναφορικά με τους λογαριασμούς αυτούς· και
- (β) Όπου κρίνεται σκόπιμο, ενημερώνει τα οικονομικά ιδρύματα στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του, κατόπιν αίτησης άλλου Κράτους Μέρους ή με δική του πρωτοβουλία, σχετικά με την ταυτότητα συγκεκριμένων φυσικών ή νομικών προσώπων στους λογαριασμούς των οποίων, τα ιδρύματα αυτά αναμένεται να διεξάγουν λεπτομερή εξέταση, πέρα από αυτούς που τα οικονομικά ιδρύματα θα αναγνώριζαν διαφορετικά.

3. Στα πλαίσια της παραγράφου 2 (α) του παρόντος άρθρου, κάθε Κράτος Μέρος, καθιερώνει μέτρα ώστε να διασφαλίσει ότι τα οικονομικά του ιδρύματα διατηρούν επαρκή αρχεία, για εύλογο χρονικό διάστημα, σχετικά με λογαριασμούς και συναλλαγές που αφορούν τα πρόσωπα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, αρχεία τα οποία πρέπει να

περιλαμβάνουν τουλάχιστο πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του πελάτη όσο και, κατά το δυνατό, του δικαιούχου.

4. Με σκοπό την παρεμπόδιση και τον εντοπισμό της μεταφοράς προϊόντος αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, κάθε Κράτος Μέρος εφαρμόζει επαρκή και αποτελεσματικά μέτρα ώστε να εμποδίσει, με τη βοήθεια των ρυθμιστικών και ελεγκτικών του οργάνων, τη δημιουργία τραπεζών που δεν έχουν φυσική υπόσταση και δεν σχετίζονται με ελεγμένο οικονομικό όμιλο. Επιπλέον τα Κράτη Μέρη δύνανται να εξετάσουν το ενδεχόμενο να απαιτήσουν από τα οικονομικά τους ιδρύματα να μη συνάπτουν ή διατηρούν αντίστοιχες τραπεζικές σχέσεις με τέτοια ιδρύματα και να είναι επιφυλακτικά στη σύναψη σχέσεων με ξένα οικονομικά ιδρύματα τα οποία επιτρέπουν τη χρήση των λογαριασμών τους από τράπεζες που δεν έχουν φυσική υπόσταση και δεν σχετίζονται με ελεγμένο οικονομικό όμιλο.

5. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του, το ενδεχόμενο καθιέρωσης αποτελεσματικών μηχανισμών άρσης οικονομικού απορρήτου για αρμόδιους κρατικούς λειτουργούς και προνοεί για την επιβολή επαρκών κυρώσεων για μη συμμόρφωση. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει επίσης το ενδεχόμενο λήψης τέτοιων μέτρων τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να επιτρέψει στις αρμόδιες αρχές του να γνωστοποιήσουν τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες αρχές άλλου Κράτους Μέρους, όταν είναι αναγκαίο για την έρευνα, διεκδίκηση και ανάκτηση προϊόντος αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

6. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο λήψης τέτοιων μέτρων, τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του με τα οποία να απαιτείται από αρμόδιους κρατικούς λειτουργούς, οι οποίοι έχουν συμφέρον ή υπογράφουν ή έχουν άλλη εξουσία σε οικονομικό λογαριασμό σε ξένη χώρα να γνωστοποιήσουν την σχέση αυτή στις αρμόδιες αρχές και να διατηρούν επαρκή αρχεία σε σχέση με τέτοιους λογαριασμούς. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν επίσης επαρκείς κυρώσεις για μη συμμόρφωση.

Άρθρο 53

Μέτρα για απευθείας ανάκτηση περιουσίας

Κάθε Κράτος Μέρος, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο:

- (α) Λαμβάνει τέτοια μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να δύναται άλλο Κράτος Μέρος να εγείρει πολιτική αγωγή στα δικαστήριά του προκειμένου να κατοχυρώσει τίτλο ή κυριότητα επί της περιουσίας που αποκτήθηκε μέσω της διάπραξης αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·
- (β) Λαμβάνει τέτοια μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να δύναται τα δικαστήριά του να διατάζουν πρόσωπα που έχουν διαπράξει αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, να καταβάλλουν αποζημίωση σε άλλο Κράτος Μέρος που έχει ζημιωθεί από τα αδικήματά αυτά· και
- (γ) Λαμβάνει τέτοια μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να δύναται τα δικαστήρια ή οι αρμόδιες αρχές του όταν αποφαινόμενοι για δήμευση να αναγνωρίζουν τη διεκδίκηση της κυριότητας από άλλο Κράτος Μέρος ως νόμιμου κυρίου περιουσίας που αποκτήθηκε μέσω της διάπραξης αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 54

Μηχανισμοί ανάκτησης περιουσίας μέσω διεθνούς συνεργασίας για δημεύσεις

1. Κάθε Κράτος Μέρος, προκειμένου να παράσχει αμοιβαία νομική βοήθεια σύμφωνα με το άρθρο 55 της παρούσας Σύμβασης και σχετικά με

περιουσία που αποκτήθηκε μέσω της διάπραξης αδικήματος που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ή που σχετίζεται με το αδίκημα, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο:

- (α) Λαμβάνει τα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να δύνανται οι αρμόδιες αρχές του να εκτελέσουν διάταγμα δήμευσης που εκδόθηκε από δικαστήριο άλλου Κράτους Μέρους·
- (β) Λαμβάνει τα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να δύνανται οι αρμόδιες αρχές του, στις περιπτώσεις στις οποίες εμπίπτει στην δικαιοδοσία τους, να διατάζουν τη δήμευση τέτοιας περιουσίας ξένης προέλευσης με την εκδίκαση αδικήματος συγκάλυψης παράνομου χρήματος ή άλλου τέτοιου αδικήματος που δυνατό να υπάγεται στη δικαιοδοσία τους ή με άλλες διαδικασίες που επιτρέπονται δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου· και
- (γ) Εξετάζει το ενδεχόμενο λήψης τέτοιων μέτρων τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία ώστε να επιτρέπεται η δήμευση τέτοιας περιουσίας χωρίς ποινική καταδίκη σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο δράστης δεν δύναται να διωχθεί λόγω θανάτου, φυγής ή απουσίας ή σε άλλες αρμόζουσες περιπτώσεις.

2. Κάθε Κράτος Μέρος, προκειμένου να παράσχει αμοιβαία νομική βοήθεια κατόπιν αίτησης που γίνεται με βάση την παράγραφο 2 του άρθρου 55 της παρούσας Σύμβασης, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο:

- (α) Λαμβάνει τα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να δύνανται οι αρμόδιες αρχές του να παγώνουν ή να κατάσχουν περιουσία κατόπιν διατάγματος παγώματος ή κατάσχεσης που εκδίδεται από δικαστήριο ή αρμόδια αρχή του Κράτους Μέρους

που καταθέτει την αίτηση και αποτελεί εύλογο αιτία ώστε να πιστεύει το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση ότι υπάρχουν επαρκείς λόγοι για λήψη τέτοιων μέτρων και ότι η περιουσία αυτή τελικά θα αποτελούσε αντικείμενο απόφασης δήμευσης για τους σκοπούς της παραγράφου 1 (α) του παρόντος άρθρου·

- (β) Λαμβάνει τα μέτρα τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να δύνανται οι αρμόδιες αρχές του να παγώνουν και να κατάσχουν περιουσία κατόπιν αίτησης επαρκώς αιτιολογημένης ώστε να πιστεύει το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση ότι υπάρχουν επαρκείς λόγοι για λήψη τέτοιων μέτρων και ότι η περιουσία αυτή τελικά θα αποτελούσε αντικείμενο διατάγματος δήμευσης για τους σκοπούς της παραγράφου 1 (α) του παρόντος άρθρου· και
- (γ) Εξετάζει το ενδεχόμενο λήψης επιπλέον μέτρων, ώστε να δύνανται οι αρμόδιες αρχές του να διαφυλάττουν περιουσία προς δήμευση, όπως βάσει σύλληψης ή κατηγορίας σε ξένη χώρα σχετικά με την απόκτηση της περιουσίας αυτής.

Άρθρο 55

Διεθνής συνεργασία για σκοπούς δήμευσης

1. Κάθε Κράτος Μέρος, το οποίο έχει λάβει αίτηση από άλλο Κράτος Μέρος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται αδίκημα που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, για δήμευση προϊόντος εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 31, παράγραφος 1 της παρούσας Σύμβασης, τα οποία βρίσκονται στο έδαφος του, οφείλει, στο μέγιστο επιτρεπτό βαθμό στα πλαίσια του εσωτερικού νομικού του συστήματος:

- (α) Να υποβάλει την αίτηση στις αρμόδιες αρχές του, για σκοπούς έκδοσης διατάγματος δήμευσης και αν τέτοιο διάταγμα εκδοθεί, να το εκτελέσει·
- (β) Να υποβάλει στις αρμόδιες αρχές του, με σκοπό να το εκτελέσει στο βαθμό που ζητείται, διάταγμα δήμευσης που εκδόθηκε από δικαστήριο του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση σύμφωνα με τα άρθρα 31, παράγραφος 1 και 54, παράγραφος 1 (α) της παρούσας Σύμβασης, εφόσον αυτή αφορά προϊόν εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 31, παράγραφος 1 και βρίσκονται στο έδαφος του Κράτους Μέρους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Κατόπιν αίτησης άλλου Κράτους Μέρους στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται αδίκημα που καθιερώνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση λαμβάνει μέτρα για την ταυτοποίηση, τον εντοπισμό, το πάγωμα και την κατάσχεση προϊόντος εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 31, παράγραφος 1 της παρούσας Σύμβασης με σκοπό την τελική δήμευση, για την οποία θα εκδώσει διάταγμα είτε το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση, είτε, σύμφωνα με αίτημα με βάση την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 46 της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στο παρόν άρθρο. Πέραν των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 46, παράγραφος 15, οι αιτήσεις που γίνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο περιλαμβάνουν:

- (α) Στην περίπτωση αίτησης σχετικής με την παράγραφο 1 (α) του παρόντος άρθρου, περιγραφή της περιουσίας που πρόκειται να δημευθεί, όπως και, κατά το δυνατό, τον τόπο και όπου χρειάζεται την εκτιμώμενη αξία της, καθώς και επαρκή δήλωση των στοιχείων στα οποία βασίστηκε το Κράτος Μέρος που καταθέτει

την αίτηση και που θα χρειαστεί το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση προκειμένου να επιτύχει την έκδοση του διατάγματος σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του·

- (β) Στην περίπτωση αίτησης σχετικής με την παράγραφο 1 (β) του παρόντος άρθρου, επικυρωμένο αντίγραφο του διατάγματος δήμευσης που εκδόθηκε από το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση και στο οποίο βασίζεται η αίτηση του, δήλωση των στοιχείων και πληροφοριών σχετικά με την έκταση στην οποία ζητείται εκτέλεση του διατάγματος, δήλωση των μέτρων που έλαβε το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση, προκειμένου να ενημερώσει επαρκώς καλόπιστα τρίτα μέρη και να διασφαλίσει την ορθή διαδικασία, καθώς και δήλωση ότι το διάταγμα δήμευσης είναι τελεσίδικο·
- (γ) Στην περίπτωση αίτησης σχετικής με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, δήλωση των στοιχείων στα οποία βασίστηκε το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση και περιγραφή των ενεργειών που ζητούνται και, όπου είναι σκόπιμο, επικυρωμένο αντίγραφο του διατάγματος στο οποίο βασίζεται η αίτηση.

4. Οι αποφάσεις ή πράξεις που προβλέπονται από τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου λαμβάνονται από το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, σύμφωνα και τηρουμένων των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου του και των διαδικαστικών του κανονισμών ή οποιωνδήποτε διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών που τυχόν το δεσμεύουν έναντι του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση.

5. Κάθε Κράτος Μέρος παρέχει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αντίγραφα των νόμων και κανονισμών του με τα οποία υλοποιείται το παρόν άρθρο, καθώς και οποιωνδήποτε μεταγενέστερων τροποποιήσεων τέτοιων νόμων ή κανονισμών ή περιγραφή αυτών.

6. Εάν ένα Κράτος Μέρος επιλέξει να καταστήσει ως όρο την ύπαρξη σχετικής συνθήκης για τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και 2 του παρόντος άρθρου, τότε οφείλει να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση αναγκαία και επαρκή βάση της συνθήκης αυτής.

7. Η συνεργασία με βάση το παρόν άρθρο δύναται να απορριφθεί ή τα προσωρινά μέτρα να αρθούν στην περίπτωση που το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν λάβει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία εγκαίρως ή αν η περιουσία είναι αμελητέας αξίας.

8. Πριν την άρση οποιουδήποτε προσωρινού μέτρου που λήφθηκε με βάση το παρόν άρθρο, Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση οφείλει, αν είναι δυνατό, να δώσει στο Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση τη δυνατότητα να παρουσιάσει τις θέσεις του για συνέχιση του μέτρου.

9. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ερμηνεύονται χωρίς επηρεασμό των δικαιωμάτων καλόπιστων τρίτων.

Άρθρο 56

Ειδική Συνεργασία

Με την επιφύλαξη του εσωτερικού δικαίου του, κάθε Κράτος Μέρος καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τη λήψη μέτρων που θα του επιτρέπουν να προωθεί, χωρίς επηρεασμό των δικών του ερευνών, διώξεων ή δικαστικών διαδικασιών, πληροφορίες σχετικά με προϊόν αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, σε άλλο Κράτος Μέρος χωρίς να έχει προηγηθεί αίτηση, αν θεωρεί ότι η αποκάλυψη τέτοιων πληροφοριών δύναται να βοηθήσει το Κράτος Μέρος που τις λαμβάνει να κινήσει ή να διενεργήσει έρευνες, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες ή ότι θα οδηγήσουν σε αίτηση του Κράτους Μέρους αυτού προβλεπόμενη από το παρόν κεφάλαιο της Σύμβασης.

Άρθρο 57

Επιστροφή και διάθεση περιουσιακών στοιχείων

1. Περιουσία δημευμένη από Κράτος Μέρος σύμφωνα με το άρθρο 31 ή 55 της παρούσας Σύμβασης διατίθεται, συμπεριλαμβανομένης της επιστροφής της στους προηγούμενους νόμιμους κατόχους της, με βάση την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου από αυτό το Κράτος Μέρος σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και του εσωτερικού δικαίου του.

2. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του τα οποία δυνατό να είναι αναγκαία, ώστε να δύνανται οι αρμόδιες αρχές του να επιστρέφουν δημευμένη περιουσία, όταν ενεργούν κατόπιν αίτησης άλλου Κράτους Μέρους, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα καλόπιστων τρίτων.

3. Σύμφωνα με τα άρθρα 46 και 55 της παρούσας Σύμβασης και τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση οφείλει:

- (α) Να επιστρέψει τη δημευμένη περιουσία στο Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση, στην περίπτωση που αυτή αφορά κατάχρηση δημόσιου χρήματος ή συγκάλυψη αυτού όπως αναφέρεται στα άρθρα 17 και 23 της παρούσας Σύμβασης όταν η δήμευση εκτελέστηκε σύμφωνα με την παράγραφο 55 και στη βάση τελεσίδικης απόφασης του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση, προϋπόθεση που το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να μη θέσει.
- (β) Να επιστρέψει τη δημευμένη περιουσία στο Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση, στην περίπτωση που αυτή αφορά προϊόν άλλου αδικήματος που καλύπτεται από την παρούσα Σύμβαση όταν η δήμευση εκτελέστηκε σύμφωνα με την παράγραφο 55 της

παρούσας Σύμβασης και στη βάση τελεσίδικης απόφασης του Κράτους Μέρους που καταθέτει την αίτηση, προϋπόθεση που το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να μη θέσει, αν το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση αποδείξει επαρκώς στο Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση ότι είναι ο προηγούμενος κάτοχος της δημευμένης περιουσίας ή αν το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση θέσει ως βάση για επιστροφή της δημευμένης περιουσίας, αναγνωριζόμενη ζημία που υπέστη το Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση.

- (γ) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις να δώσει προτεραιότητα στην επιστροφή της δημευμένης περιουσίας στο Κράτος Μέρος που καταθέτει την αίτηση, επιστρέφοντας την περιουσία στους προηγούμενους νόμιμους κατόχους της ή αποζημιώνοντας τα θύματα του εγκλήματος.

4. Όπου κρίνεται σκόπιμο και εκτός αν τα Κράτη Μέρη αποφασίσουν διαφορετικά, το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δύναται να κατακρατήσει εύλογο ποσό, ανάλογο με τα έξοδα που υπέστη κατά τις έρευνες, ποινικές διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες που οδήγησαν στην επιστροφή ή διάθεση της δημευμένης περιουσίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

5. Όπου κρίνεται σκόπιμο, τα Κράτη Μέρη δύναται επίσης να εξετάσουν ειδικά τη σύναψη συμφωνιών ή αμοιβαία αποδεκτών διακανονισμών για την εκάστοτε υπόθεση, για την τελική διάθεση δημευμένης περιουσίας.

Άρθρο 58

Υπηρεσία πληροφοριών οικονομικού περιεχομένου

Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους για την αποτροπή και καταπολέμηση της μεταφοράς προϊόντος αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και για την προώθηση τρόπων και μέσων

ανάκτησης του προϊόντος αυτού και για το σκοπό αυτό οφείλουν να εξετάσουν το ενδεχόμενο ίδρυσης υπηρεσίας πληροφοριών οικονομικού περιεχομένου, υπεύθυνης για τη λήψη, ανάλυση και αποστολή στις αρμόδιες αρχές, αναφορών σχετικά με ύποπτες οικονομικές συναλλαγές.

Άρθρο 59

Διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες και διακανονισμοί

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο σύναψης διμερών και πολυμερών διακανονισμών ώστε να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα της διεθνούς συνεργασίας που λαμβάνει χώρα με βάση το παρόν κεφάλαιο της Σύμβασης.

Κεφάλαιο VI – Τεχνική βοήθεια και ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 60

Κατάρτιση και τεχνική βοήθεια

1. Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει, στον αναγκαίο βαθμό να δημιουργήσει, να αναπτύξει ή να βελτιώσει ειδικά προγράμματα κατάρτισης για το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την αποτροπή και την καταπολέμηση της διαφθοράς. Τέτοια προγράμματα κατάρτισης δυνατό να αφορούν, μεταξύ άλλων, τους ακόλουθους τομείς:

- (α) Αποτελεσματικά μέτρα για την αποτροπή, εντοπισμό, διερεύνηση, τιμωρία και έλεγχο της διαφθοράς, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης μεθόδων έρευνας και συλλογής αποδεικτικών στοιχείων·
- (β) Ενδυνάμωση λειτουργιών για την ανάπτυξη και το σχεδιασμό στρατηγικής πολιτικής κατά της διαφθοράς·

- (γ) Την κατάρτιση των αρμόδιων αρχών στην προετοιμασία αιτήσεων για αμοιβαία νομική βοήθεια που καλύπτει τις προϋποθέσεις της παρούσας Σύμβασης·
- (δ) Την αξιολόγηση και ενίσχυση θεσμών, της διεύθυνσης των δημόσιων υπηρεσιών και της διαχείρισης του δημόσιου χρήματος, συμπεριλαμβανόμενων των κρατικών προμηθειών, καθώς και του ιδιωτικού τομέα·
- (ε) Την αποτροπή και την καταπολέμηση της διακίνησης προϊόντος αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και την ανάκτηση των προϊόντος αυτού·
- (στ) Τον εντοπισμό και τη δέσμευση της διακίνησης προϊόντος αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·
- (ζ) Την παρακολούθηση της διακίνησης προϊόντος αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά, απόκρυψη ή παραποίηση του προϊόντος αυτού·
- (η) Τους κατάλληλους και επαρκείς νομικούς και διοικητικούς μηχανισμούς και μεθόδους για διευκόλυνση της επιστροφής προϊόντος αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·
- (θ) Τη χρήση μεθόδων για την προστασία θυμάτων και μαρτύρων που συνεργάζονται με τις δικαστικές αρχές· και

- (i) Την κατάρτιση σε εθνικούς και διεθνείς κανονισμούς και σε ξένες γλώσσες.

2. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων τους, το ενδεχόμενο παροχής το ένα στο άλλο στο μέγιστο βαθμό τεχνικής βοήθειας, ειδικά προς όφελος των αναπτυσσόμενων κρατών, για την υλοποίηση των σχετικών σχεδίων και προγραμμάτων τους για την καταπολέμηση της διαφθοράς, συμπεριλαμβανόμενης υλικής υποστήριξης και κατάρτισης στους τομείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και κατάρτισης και βοήθειας και αμοιβαίας ανταλλαγής συναφούς εμπειρίας και ειδικών γνώσεων, που θα διευκολύνει τη διεθνή συνεργασία μεταξύ Κρατών Μερών σε θέματα έκδοσης υποδίκων και αμοιβαίας νομικής βοήθειας.

3. Τα Κράτη Μέρη ενισχύουν, στον αναγκαίο βαθμό, προσπάθειες για τη μεγιστοποίηση επιχειρησιακών και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων στο επίπεδο διεθνών και περιφερειακών οργανισμών και στο πλαίσιο σχετικών διμερών και πολυμερών συμφωνιών και διακανονισμών.

4. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο παροχής βοήθειας το ένα στο άλλο κατόπιν αιτήματος, για τη διεξαγωγή αξιολογήσεων, μελετών και ερευνών σχετικά με τους τύπους, τα αίτια, τα αποτελέσματα και το κόστος της διαφθοράς στις αντίστοιχες χώρες τους, με σκοπό την ανάπτυξη στρατηγικών και σχεδίων δράσης καταπολέμησης της διαφθοράς, με τη συμμετοχή των αρμόδιων αρχών και της κοινωνίας.

5. Προκειμένου να διευκολύνουν την ανάκτηση προϊόντος αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, τα Κράτη Μέρη δύναται να συνεργαστούν μεταξύ τους, συστήνοντας ειδικούς που θα μπορούσαν να συνδράμουν στην επίτευξη του σκοπού αυτού.

6. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο χρήσης τοπικών, περιφερειακών και διεθνών διασκέψεων και σεμιναρίων για την προώθηση της συνεργασίας και τεχνικής βοήθειας και για να δώσουν το ερέθισμα για συζητήσεις πάνω σε ζητήματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών προβλημάτων και των αναγκών των αναπτυσσόμενων χωρών και των χωρών με οικονομίες σε μεταβατικό στάδιο.

7. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο καθιέρωσης μηχανισμών καταβολής εθελοντικών εισφορών με σκοπό την οικονομική συνεισφορά στις προσπάθειες των αναπτυσσόμενων χωρών και των χωρών με οικονομίες σε μεταβατικό στάδιο να εφαρμόσουν την παρούσα Σύμβαση, μέσω προγραμμάτων και σχεδίων παροχής τεχνικής βοήθειας.

8. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο της καταβολής εθελοντικών εισφορών στο Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών κατά των Ναρκωτικών και του Εγκλήματος με σκοπό την ανάπτυξη, μέσω του Γραφείου, προγραμμάτων και σχεδίων στις αναπτυσσόμενες χώρες για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 61

Συλλογή, ανταλλαγή και ανάλυση πληροφοριών σχετικά με τη διαφθορά

1. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο διεξαγωγής ερευνών, κατόπιν διαβούλευσης με ειδικούς, σχετικά με τις τάσεις διαφθοράς στο έδαφός του, καθώς και τις περιστάσεις διάπραξης αδικημάτων διαφθοράς.

2. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο ανάπτυξης επιστημονικής γνώσης, τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τη διαφθορά και την κοινοποίηση τους μέσω στατιστικών διεθνών και περιφερειακών οργανισμών, με σκοπό την ανάπτυξη κατά το δυνατό κοινών ορισμών, προτύπων και μεθοδολογίας, καθώς

και πληροφοριών για τις καλύτερες τακτικές αποτροπής και καταπολέμησης της διαφθοράς.

3. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο παρακολούθησης των πολιτικών και των συγκεκριμένων μέτρων που έχει λάβει για την καταπολέμηση της διαφθοράς και αξιολόγησης της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητάς τους.

Άρθρο 62

Άλλα μέτρα: εφαρμογή της Σύμβασης μέσω της οικονομικής ανάπτυξης και της τεχνικής βοήθειας

1. Τα Κράτη Μέρη λαμβάνουν μέτρα που συντελούν στη βέλτιστη εφαρμογή της Σύμβασης κατά το μέτρο του δυνατού, μέσω της διεθνούς συνεργασίας, λαμβανομένων υπόψη των αρνητικών επιπτώσεων της διαφθοράς στην κοινωνία γενικά και στη βιώσιμη ανάπτυξη, συγκεκριμένα.

2. Τα Κράτη Μέρη καταβάλλουν σοβαρές προσπάθειες στο μέτρο του δυνατού και σε συνεργασία το ένα με το άλλο, καθώς και με τους διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς, ώστε:

- (α) Να εντείνουν τη συνεργασία τους σε διάφορα επίπεδα με τις αναπτυσσόμενες χώρες, με σκοπό να ενισχυθεί η δυνατότητα των τελευταίων να αποτρέπουν και να καταπολεμούν τη διαφθορά·
- (β) Να ενισχύσουν την οικονομική και υλική βοήθεια, προκειμένου να στηρίξουν τις προσπάθειες των αναπτυσσόμενων χωρών στην αποτροπή και αποτελεσματική καταπολέμηση της διαφθοράς και να τις βοηθήσουν να εφαρμόσουν επιτυχώς την παρούσα Σύμβαση·

(γ) Να παράσχουν τεχνική βοήθεια στις αναπτυσσόμενες χώρες και στις χώρες με οικονομίες σε μεταβατικό στάδιο, προκειμένου να τις βοηθήσουν να ανταποκριθούν στις ανάγκες εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης. Για το σκοπό αυτό, τα Κράτη Μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να συνεισφέρουν τακτικά και επαρκώς σε λογαριασμό που θα οριστεί ειδικά για αυτό τον σκοπό στα πλαίσια μηχανισμού χρηματοδότησης των Ηνωμένων Εθνών. Τα Κράτη Μέρη δύναται επίσης να εξετάσουν ειδικά, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο τους και τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, την καταβολή στον λογαριασμό αυτό ποσοστού των χρημάτων ή της αντίστοιχης αξίας προϊόντος εγκλήματος ή περιουσίας που δημεύτηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

(δ) Να ενθαρρύνουν και να πείσουν άλλα Κράτη και οικονομικά ιδρύματα να συμπράξουν σε προσπάθειες σύμφωνα με το παρόν άρθρο, ιδιαίτερα με την παροχή περισσότερων προγραμμάτων κατάρτισης και σύγχρονου εξοπλισμού στις αναπτυσσόμενες χώρες, ώστε να τις βοηθήσουν στην επίτευξη των στόχων της παρούσας Σύμβασης.

3. Τα μέτρα αυτά λαμβάνονται κατά το δυνατό, χωρίς επηρεασμό προϋπαρχόντων δεσμεύσεων παροχής ξένης βοήθειας ή άλλων διακανονισμών οικονομικής συνεργασίας σε διμερές, περιφερειακό ή διεθνές επίπεδο.

4. Τα Κράτη Μέρη δύναται να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς υλικής βοήθειας και βοήθειας στη διαχείριση πόρων, λαμβανομένων υπόψη των αναγκαίων οικονομικών διακανονισμών, ώστε τα μέσα διεθνούς συνεργασίας που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση να είναι αποτελεσματικά και για την αποτροπή, εντοπισμό και έλεγχο της διαφθοράς.

Κεφάλαιο VII - Μηχανισμοί εφαρμογής

Άρθρο 63

Διάσκεψη των Κρατών Μερών στη Σύμβαση

1. Με το παρόν καθιερώνεται Διάσκεψη των Κρατών Μερών στη Σύμβαση ώστε να βελτιωθεί η ικανότητα και η συνεργασία μεταξύ των Κρατών Μερών να επιτύχουν τους στόχους που τέθηκαν στην παρούσα Σύμβαση και για την προώθηση και επίβλεψη της εφαρμογής της.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών στη Σύμβαση όχι αργότερα από το πρώτο έτος που ακολουθεί την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Κατόπιν, οι τακτικές συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Κρατών Μερών θα διεξάγονται σύμφωνα με τους κανόνες διαδικασίας που έχει υιοθετήσει η Διάσκεψη.

3. Η Διάσκεψη των Κρατών Μερών υιοθετεί κανόνες διαδικασίας και κανόνες που διέπουν τη διεκπεραίωση των δραστηριοτήτων που καθορίζονται στο παρόν άρθρο, συμπεριλαμβανόμενων κανόνων σχετικά με την εισδοχή και συμμετοχή παρατηρητών καθώς και την πληρωμή των εξόδων που προκύπτουν από τις δραστηριότητες αυτές.

4. Η Διάσκεψη των Κρατών Μερών συμφωνεί για δραστηριότητες, διαδικασίες και μεθόδους εργασίας ώστε να επιτύχει τους στόχους που τέθηκαν στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, που περιλαμβάνουν:

- (α) Τη διευκόλυνση δραστηριοτήτων των Κρατών Μερών με βάση τα άρθρα 60 και 62 και τα κεφάλαια II έως V της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανόμενης της ενθάρρυνσης εθελοντικών συνεισφορών·

- (β) Τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των Κρατών Μερών σχετικά με τις τάσεις και πρακτικές διαφθοράς και με επιτυχείς τακτικές αποτροπής και καταπολέμησής της, καθώς και με την επιστροφή προϊόντος εγκλήματος, μέσω, μεταξύ άλλων της δημοσίευσης των σχετικών πληροφοριών όπως αναφέρεται στο παρόν άρθρο·
- (γ) Τη συνεργασία με σχετικούς διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς και μηχανισμούς όπως και με μη κυβερνητικούς οργανισμούς·
- (δ) Την κατάλληλη αξιοποίηση σχετικών πληροφοριών που προέρχονται από άλλους διεθνείς και περιφερειακούς μηχανισμούς για την αποτροπή και καταπολέμηση της διαφθοράς ώστε να αποφεύγεται η άσκοπη επανάληψη της ίδιας εργασίας·
- (ε) Την περιοδική παρακολούθηση της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης από τα Κράτη Μέρη·
- (στ) Συστάσεις για την βελτίωση της παρούσας Σύμβασης και της εφαρμογής της·
- (ζ) Την κάλυψη των αναγκών σε τεχνική βοήθεια των Κρατών Μερών σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης και την πρόταση σχετικής δράσης την οποία κρίνει αναγκαία από την άποψη αυτή.

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, η Διάσκεψη των Κρατών Μερών αποκτά την απαραίτητη γνώση σχετικά με τα μέτρα που λήφθηκαν από τα Κράτη Μέρη για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης και τις δυσκολίες που αυτά συνάντησαν, μέσω πληροφοριών που

οφείλουν να παρέχουν και μέσω τέτοιων συμπληρωματικών μηχανισμών επίβλεψης που δυνατό να καθιερώσει η Διάσκεψη των Κρατών Μερών.

6. Κάθε Κράτος Μέρος παρέχει στη Διάσκεψη των Κρατών Μερών πληροφορίες σχετικά με τα προγράμματα, σχέδια και τακτικές του όπως και με τα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα που λαμβάνει για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης όπως απαιτείται από τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών. Η Διάσκεψη των Κρατών Μερών οφείλει να μελετήσει τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο λήψης των πληροφοριών και δράσης κατόπιν πληροφοριών συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των πληροφοριών που λαμβάνονται από Κράτη Μέρη και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Συνεισφορές που λαμβάνονται από σχετικούς μη κυβερνητικούς οργανισμούς δεόντως εξουσιοδοτημένους σύμφωνα με τις διαδικασίες που θα καθιερώσει η Διάσκεψη των Κρατών Μερών δύναται επίσης να εξεταστούν.

7. Σύμφωνα με τις παραγράφους 4 έως 6 του παρόντος άρθρου, η Διάσκεψη των Κρατών Μερών θα καθιερώσει, αν το κρίνει αναγκαίο, κατάλληλο μηχανισμό ή όργανο που θα βοηθήσει στην αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 64

Γραμματεία

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών παρέχει τις απαραίτητες υπηρεσίες γραμματείας στη Διάσκεψη των Κρατών Μερών στη Σύμβαση.

2. Η γραμματεία:

(α) Βοηθά τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών στη διεκπεραίωση των δραστηριοτήτων που καθορίστηκαν στο άρθρο 63 της παρούσας Σύμβασης, κάνει τους διακανονισμούς και προσφέρει τις

αναγκαίες υπηρεσίες για τις συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Κρατών Μερών

- (β) Κατόπιν αιτήματος, βοηθά τα Κράτη Μέρη στην παροχή πληροφοριών στη Διάσκεψη των Κρατών Μερών όπως ορίζεται στο άρθρο 63, παράγραφοι 5 και 6 της παρούσας Σύμβασης και
- (γ) Διασφαλίζει τον αναγκαίο συντονισμό με τις γραμματείες των συναφών διεθνών και περιφερειακών οργανισμών.

Κεφάλαιο VIII - Τελικές διατάξεις

Άρθρο 65

Εφαρμογή της Σύμβασης

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, συμπεριλαμβανομένων νομοθετικών και διοικητικών μέτρων, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου του, για να διασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του με βάση την παρούσα Σύμβαση.

2. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να υιοθετήσει πιο ρητά ή αυστηρά μέτρα για την αποτροπή και καταπολέμηση της διαφθοράς από αυτά που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 66

Διευθέτηση διαφορών

1. Τα Κράτη Μέρη καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να διευθετήσουν διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης μέσω διαπραγμάτευσης.

2. Οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών Μερών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης η οποία δεν δύναται να επιλυθεί μέσω διαπραγμάτευσης σε εύλογο χρονικό διάστημα, παραπέμπεται κατόπιν αίτησης του ενός από τα Κράτη Μέρη σε διαιτησία. Εάν, μετά την πάροδο έξι μηνών από την ημερομηνία αίτησης διαιτησίας, τα Κράτη Μέρη δεν δύνανται να συμφωνήσουν στην οργάνωση διαιτησίας, τότε οποιοδήποτε από τα Κράτη Μέρη δύναται να παραπέμψει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο κατόπιν αίτησης σύμφωνα με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.

3. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση, να δηλώσει ότι δεν δεσμεύεται από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Τα άλλα Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου έναντι Κράτους Μέρους που διατηρεί τέτοια επιφύλαξη.

4. Οποιοδήποτε Κράτος Μέρος που διατηρεί επιφύλαξη σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου δύναται οποτεδήποτε να την αποσύρει, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 67

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοιχτή για υπογραφή σε όλα τα Κράτη από την 9^η έως την 11^η Δεκεμβρίου 2003 στη Μέριδα του Μεξικού και έπειτα στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη μέχρι την 9^η Δεκεμβρίου του 2005.

2. Η παρούσα Σύμβαση είναι επίσης ανοιχτή για υπογραφή από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής συνεργασίας με την προϋπόθεση ότι

τουλάχιστον ένα Κράτος μέλος τέτοιου οργανισμού έχει υπογράψει την παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Οι πράξεις επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Περιφερειακός οργανισμός οικονομικής συνεργασίας δύναται να καταθέσει πράξη επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης μόνο αν τουλάχιστον ένα από τα μέλη του έχει πράξει ομοίως. Στην πράξη επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, ο οργανισμός δηλώνει την έκταση της αρμοδιότητάς του σχετικά με θέματα που ρυθμίζονται από την παρούσα Σύμβαση. Ο οργανισμός αυτός ενημερώνει επίσης το θεματοφύλακα για τυχόν αλλαγές στην έκταση της αρμοδιότητάς του.

4. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοιχτή σε προσχώρηση από οποιοδήποτε Κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής συνεργασίας του οποίου τουλάχιστον ένα Κράτος μέλος είναι Μέρος στη Σύμβαση. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Κατά το χρόνο της προσχώρησης ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής συνεργασίας δηλώνει την έκταση της αρμοδιότητάς του σχετικά με θέματα που ρυθμίζονται από την παρούσα Σύμβαση. Ο οργανισμός αυτός ενημερώνει επίσης το θεματοφύλακα για τυχόν αλλαγές στην έκταση της αρμοδιότητάς του.

Άρθρο 68

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατάθεσης της τριακοστής πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οποιαδήποτε πράξη που κατατίθεται από περιφερειακό οργανισμό οικονομικής συνεργασίας δεν συνυπολογίζεται στις πράξεις που κατατέθηκαν από Κράτη μέλη του οργανισμού αυτού.

2. Για κάθε Κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής συνεργασίας που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στην παρούσα Σύμβαση μετά την κατάθεση της τριακοστής σχετικής πράξης, η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία της κατάθεσης από τέτοιο Κράτος ή οργανισμό της σχετικής πράξης ή την ημερομηνία που η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, όποια είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 69

Τροποποίηση

1. Μετά την πάροδο πέντε χρόνων από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης, Κράτος Μέρος δύναται να προτείνει τροποποίηση και να τη διαβιβάσει στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος αμέσως κοινοποιεί την προτεινόμενη τροποποίηση στα Κράτη Μέρη και στη Διάσκεψη των Κρατών Μερών στη Σύμβαση προς το σκοπό της εξέτασης και απόφασης επί της πρότασης. Η Διάσκεψη των Κρατών Μερών καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να επιτύχει ομοφωνία σε κάθε τροποποίηση. Αν όλες οι προσπάθειες για ομοφωνία έχουν εξαντληθεί και δεν έχει επέλθει συμφωνία, για να ισχύσει τροποποίηση, ως τελευταίο μέσο, απαιτείται πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφιζόντων Κρατών Μερών στη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Κρατών Μερών.

2. Οι περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής συνεργασίας, σε θέματα που εμπíπτουν στις αρμοδιότητες τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους σύμφωνα με το παρόν άρθρο έχοντας ίσο αριθμό ψήφων με τον αριθμό Κρατών μελών τους που είναι Μέρη στην παρούσα Σύμβαση. Οι οργανισμοί αυτοί δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους αν τα Κράτη μέλη τους ασκήσουν το δικό τους και αντίστροφα.

3. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα Κράτη Μέρη.

4. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου τίθεται σε ισχύ για κάθε Κράτος Μέρος ενενήντα μέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, της πράξης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της τροποποίησης.

5. Όταν μια τροποποίηση τίθεται σε ισχύ, είναι δεσμευτική για εκείνα τα Κράτη Μέρη τα οποία έχουν εκφράσει την συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από αυτή. Τα υπόλοιπα Κράτη Μέρη εξακολουθούν να δεσμεύονται από τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και οποιεσδήποτε προγενέστερες τροποποιήσεις έχουν επικυρώσει, αποδεχθεί ή εγκρίνει.

Άρθρο 70

Καταγγελία

1. Κράτος Μέρος δύναται να καταγγείλει τη Σύμβαση με γραπτή γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Η καταγγελία αυτή τίθεται σε ισχύ ένα χρόνο μετά την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

2. Περιφερειακός οργανισμός οικονομικής συνεργασίας παύει να είναι Μέρος της Σύμβασης όταν όλα τα Κράτη μέλη του την έχουν καταγγείλει.

Άρθρο 71

Θεματοφύλακας και γλώσσες

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ορίζεται ως θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης.

2. Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας τα αραβικά, κινεζικά, αγγλικά, γαλλικά, ρωσικά και ισπανικά κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΣΕ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΙΟ ΠΑΝΩ, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτό από τις Κυβερνήσεις τους, έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση.